

รายละเอียดของหลักสูตรปริญญาเอก
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาเอเชียศึกษา
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559)
(มคอ.2)

สำนักวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
หมวดที่ 1	ข้อมูลทั่วไป	1
	1. ชื่อหลักสูตร	1
	2. ชื่อปริญญาและสาขา	1
	3. วิชาเอก (ถ้ามี)	1
	4. จำนวนหน่วยวิชาที่เรียนตลอดหลักสูตร	1
	5. รูปแบบของหลักสูตร	1
	6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร	2
	7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน	2
	8. อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	2
	9. ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	3
	10. สถานที่จัดการเรียนการสอน	3
	11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร	3
	12. ผลกระทบจาก ข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน	8
	13. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกับแผนการพัฒนาประเทศ	9
หมวดที่ 2	ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	11
	1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	11
	2. แผนพัฒนาปรับปรุง	12
หมวดที่ 3	ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร	13
	1. ระบบการจัดการศึกษา	13
	2. การดำเนินการหลักสูตร	13
	3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	16
	4. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์	31
หมวดที่ 4	ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล	32
	1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา	32
	2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน	32
	3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)	39

เรื่อง		หน้า
หมวดที่ 5	หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา	42
	1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)	42
	2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา	42
	3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของหลักสูตร	43
หมวดที่ 6	การพัฒนาคณาจารย์	43
	1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่	43
	2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์	43
หมวดที่ 7	การประกันคุณภาพหลักสูตร	44
	1. การกำกับมาตรฐาน	44
	2. บัณฑิต	44
	3. นักศึกษา	44
	4. อาจารย์	45
	5. หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน	45
	6. การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน	45
	7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)	47
หมวดที่ 8	การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	48
	1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน	48
	2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม	49
	3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร	49
	4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง	49
ภาคผนวก		
	ก. ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างหลักสูตรเดิม พ.ศ. 2554 กับหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559	50
	ข. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2549 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2552	56
	ค. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร	80
	ง. ประวัติและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	82

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาเอเชียศึกษา
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
สำนักวิชา ศิลปศาสตร์

หมวดที่ 1. ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร : 25540231105102

ชื่อหลักสูตรภาษาไทย : หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา

ชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ : Doctor of Philosophy Program in Asian Studies

2. ชื่อปริญญาและสาขา

ชื่อภาษาไทย

ชื่อเต็ม ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (เอเชียศึกษา)

ชื่อย่อ ปร.ด. (เอเชียศึกษา)

ชื่อภาษาอังกฤษ

ชื่อเต็ม Doctor of Philosophy (Asian Studies)

ชื่อย่อ Ph.D. (Asian Studies)

3. วิชาเอก

-

4. จำนวนหน่วยวิชาที่เรียนตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า 64 หน่วย หน่วยกิต (ในระบบไตรภาค)

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาเอก แบบ 2.1

5.2 ภาษาที่ใช้

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

5.3 การรับเข้าศึกษา

รับทั้งนักศึกษาไทย และนักศึกษาต่างชาติ

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรของสถาบันโดยเฉพาะ

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

- เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 ปรับปรุงจากหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2554)
- กำหนดเปิดสอน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559
- ได้พิจารณาก่อนกรองและเห็นชอบหลักสูตรโดยคณะกรรมการประจำสำนักวิชาศิลปศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ 5/2559 เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2559
- ได้พิจารณาก่อนกรองและเห็นชอบหลักสูตรโดยคณะกรรมการวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 6/2559 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2559
- ได้พิจารณาก่อนกรองและเห็นชอบหลักสูตรโดยสภาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 6/2559 เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2559
- ได้รับอนุมัติหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในการประชุม ครั้งที่ 3/2559 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2559

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ในปีการศึกษา 2561 (หลังจากเปิดสอนหลักสูตรเป็นเวลา 3 ปี)

8. อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- 1) นักวิชาการ/นักวิจัยที่มีศักยภาพในการวิจัย การผลิตความรู้ และการจัดการความรู้เกี่ยวกับ “เอเชีย”
- 2) อาจารย์ทางด้านเอเชียศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษา
- 3) นักบริหารงานภาครัฐ เอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ
- 4) นักพัฒนาองค์กรเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ

9. ชื่อ นามสกุล ตำแหน่งทางวิชาการ และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิการศึกษา (สาขาวิชา)	สำเร็จการศึกษาจาก	
			สถาบัน	ปี พ.ศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	สิริพร สมบูรณ์บุรณะ	Ph.D. (Indo-Pacific)	Jawaharlal Nehru University, India	2559
		สม.ม. (มานุษยวิทยา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2536
		ศศ.บ. (พัฒนาชุมชน)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2531
อาจารย์	ทวีลักษณ์ พลราชม	ปร.ด. (เอเชียศึกษา)	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	2559
		ศศ.ม. (สตรีศึกษา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2550
		ร.บ. (การเมืองการปกครอง)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2545
อาจารย์	สมรภัช ชัยสิงห์กานานนท์	Ph.D. (Southeast Asian Studies)	National University of Singapore, Singapore	2558
		สม.ม. (มานุษยวิทยา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2538
		ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2532

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ในขณะที่ระบบโลกในยุคโลกาภิวัตน์กำลังบูรณาการมิติทางสังคมและสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกันในทุกมิติ รวมทั้งพัฒนาการทางเศรษฐกิจในช่วงกว่า 3 ทศวรรษที่ผ่านมาของภูมิภาคอำนาจทางวัฒนธรรมในเอเชียอย่างประเทศจีนกับอินเดีย ทำให้ศูนย์กลางของระบบเศรษฐกิจโลกได้เคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย ภูมิภาคเอเชียจึงกลายเป็นภูมิภาคที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดในภูมิศาสตร์การเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศของโลก การกำหนดยุทธศาสตร์ของประเทศไทยให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงทางภูมิศาสตร์การเมืองโลกดังกล่าว จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของประเทศไทย เพราะการค้าและการลงทุนของประเทศไทยต้องผูกพันกับภูมิภาคเอเชียมากยิ่งขึ้นตลอดเวลา ทั้งในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกอย่างประเทศญี่ปุ่น จีน เกาหลี และ “เอเชียตะวันตก” หรือตะวันออกกลาง ข้อตกลงทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในกรอบเศรษฐกิจที่สัมพันธ์ร้อยรัดกับภูมิภาคเอเชียจึงปรากฏขึ้นเป็นจำนวนมากในช่วงระยะเวลากว่า 2 ทศวรรษที่ผ่านมา เช่น เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ความร่วมมือในเขตการค้าเสรีอาเซียนกับจีน อินเดียและดินแดนอื่นๆ (AFTA with China, India and the rest) เขตการค้าเสรีเอเชียตะวันออก (East Asian Free Trade) เขตการค้าเสรีอาเซียนกับจีน (ASEAN-China Free Trade Area) และเขตความร่วมมือในลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Sub-region) ตลอดจนองค์กรระหว่างประเทศในระดับภูมิภาคจำนวนมากที่กำลังเดินทางสู่การผนวกประเทศไทยเข้ากับภูมิภาคเอเชียอย่างแน่นแฟ้นมากขึ้นทุกขณะ เช่น สมาคมอาเซียน, อาเซียน+3 (ASEAN + 3), อาเซียน+6 (ASEAN + 6), ฟอรัมภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Regional Forum) หรือข้อเสนอให้มี

การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจเอเชียตะวันออก (East Asian Economic Community) ภูมิภาคเอเชียไม่ได้เป็นแค่พื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญในการกำหนดทิศทางของเศรษฐกิจและการเมืองโลกในยุคหลังสมัยใหม่ แต่คือหุ้นส่วนสำคัญทั้งในทางเศรษฐกิจและยุทธศาสตร์ความมั่นคงของประเทศไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและมีแนวโน้มว่าจะสำคัญยิ่งขึ้นไปในอนาคต ตลอดจนถึงแนวโน้มของความสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้ว่าวัฒนธรรมร่วมสมัยของไทยจำนวนมากคือการหยิบยืมหรือนำเข้าจากภูมิภาคเอเชียอย่างเกาหลี จีน ญี่ปุ่น หรือ ตลอดจนการเคลื่อนย้ายของผู้คนจำนวนมากสาภายในภูมิภาคเอเชียทั้งเพื่อแสวงหางานทำเพื่อการท่องเที่ยวหรือเพื่อการศึกษา

หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา เกิดขึ้นมาเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งในแง่ของการผลิตองค์ความรู้ใหม่ทางด้านเอเชียศึกษา และการจัดการความรู้ด้านเอเชียศึกษาอย่างเป็นระบบ การผลิตนักวิจัยที่มีศักยภาพในการวิจัยเชิงสหวิทยาการเกี่ยวกับภูมิภาคเอเชียและความเป็นเอเชีย (Asia-ness)

อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่หลักสูตรดำเนินการผ่านมาซึ่งกำลังจะครบ 5 ปีนั้น ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทิศทางของเศรษฐกิจโลกและภูมิภาคเอเชียเพิ่มขึ้นอีก โดยแนวคิดในการขยายฐานทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศทางภูมิภาคเอเชียเริ่มมีแนวโน้มในเชิงรุกทั้งเชิงพื้นที่และในเชิงยุทธศาสตร์มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผงาดขึ้นมาของจีน ซึ่งจีนได้ดำเนินยุทธศาสตร์ทางการทูตในเชิงรุกอย่างเต็มที่ โดยมียุทธศาสตร์เรียกว่า Belt and Road Initiative หรือ One Belt One Road จีนได้เสนอที่จะสร้าง Silk Road Economic Belt เส้นทางสายไหมทางบก และ Maritime Silk Road เส้นทางสายไหมทางทะเล ซึ่งเรียกรวมว่า Belt and Road Initiative อันเป็นยุทธศาสตร์ใหม่ของจีน ถือเป็นยุทธศาสตร์ Grand Strategy ซึ่งหากจีนทำสำเร็จ จีนจะสามารถเชื่อมกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียและยุโรปได้อย่างเต็มที่ และจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการขยายอิทธิพลของจีนทั้งทางด้านเศรษฐกิจและทางด้านการทหาร จีนจะสามารถครอบงำผืนแผ่นดินที่ใหญ่ที่สุดของโลก ที่เราเรียกว่า Eurasia ซึ่งตามหลักภูมิรัฐศาสตร์ถือว่า Eurasia มีความสำคัญที่สุด และจะช่วยส่งเสริมให้จีนผงาดขึ้นมาเป็นอภิมหาอำนาจของโลกอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะเส้นทางสายไหมทางบกทั้ง 3 สาย อันได้แก่ 1) เส้นทางที่เชื่อมจีน เอเชียกลาง รัสเซีย และยุโรป 2) เส้นทางที่เชื่อมจีน เอเชียกลาง ตะวันออกกลาง อ่าวเปอร์เซีย และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และ 3) เส้นทางที่เชื่อมจีน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียใต้ ขณะที่เส้นทางสายไหมทางทะเลนั้นจะเชื่อมจีนกับยุโรปทางทะเล ผ่านทะเลจีนใต้ และมหาสมุทรอินเดีย นอกจากการผงาดขึ้นมาของจีนแล้ว การตกลงของสหประชาชาติในเรื่องเป้าหมายแห่งการพัฒนาของโลกชุดใหม่ Sustainable Development Goals (SDGs) (2016-2030) มาแทนเป้าหมายแห่งการพัฒนาชุดเดิม ที่มีชื่อว่า Millennium Development Goals หรือ MDGs ซึ่งในจำนวน 17 เป้าหมายดังกล่าว มี 3 เป้าหมายที่เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก คือ 1) การส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม ยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน 2) การสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม ยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม 3) การสร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน นอกจากนี้สถานการณ์ในการก่อตั้ง TPP (Trans Pacific

Partnership) ซึ่งมีสหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำกลุ่ม สหรัฐฯ มีบทบาทครอบงำ TPP และพยายามขยายสมาชิกให้ครอบคลุมทั่วภูมิภาค จากเดิมที่มีเพียง 4 ประเทศ เพิ่มขึ้นเป็น 12 ประเทศ ในระยะยาว TPP จะเป็น FTA ที่ใหญ่ที่สุดในโลก และจะเป็นเครื่องมือของสหรัฐฯ ในการครองความเป็นเจ้าในภูมิภาคต่อไป สาเหตุที่สหรัฐฯ ผลักดัน TPP เนื่องมาจากการผงาดขึ้นมาของจีน เพราะในอนาคตจีนจะเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในโลก และในขณะที่จีนผงาด สหรัฐกลับตกต่ำลงไปเรื่อยๆ ยุทธศาสตร์หลักของสหรัฐฯ คือ การใช้ TPP เป็นเครื่องมือสำคัญในการปิดล้อมจีนทางเศรษฐกิจ

สำหรับกลุ่มอาเซียน การจัดตั้งประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการ การจัดทำวิสัยทัศน์ และแผนงานของประชาคมอาเซียนถึงปี 2025 รวมทั้งการเปิดเสรี 5 ด้านคือ สินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงาน ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนและการลงทุนที่ยังไม่เสรี เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานไร้ฝีมือ ปัญหากลุ่มผู้อพยพลักลอบ รวมถึงความมั่นคงทางการเมืองของบางประเทศในอาเซียน เป็นต้น นอกจากนี้ความเจริญทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในภูมิภาคเอเชีย อันเนื่องมาจากการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในตลาดสินค้า บริการ และการลงทุนในระดับโลก กระตุ้นให้แรงงานชาวเอเชียพยายามหางานทำนอกประเทศของตนเกือบ 3 ล้านคนในทุกปี แรงงานข้ามชาติเหล่านี้ต้องเผชิญกับการถูกเลือกปฏิบัติหลายรูปแบบทั้งในยุโรปและตะวันออกกลาง และที่สำคัญคือการถูกเลือกปฏิบัติมากขึ้นในเอเชีย

จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อนของโลกและในภูมิภาคเอเชียดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ทำลายทางความคิดของนักวิชาการทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่ต้องการเรียนรู้ ติดตาม และวิเคราะห์เพื่อค้นหาคำตอบ รวมถึงการต่อยอดองค์ความรู้ใหม่ๆ บนพื้นที่ของการเคลื่อนไหวไหลเลื่อนเพื่อก้าวข้ามกรอบความคิดแบบเดิมๆ ที่ยังติดยึดอยู่กับกรอบเชิงพื้นที่และพรมแดนของรัฐชาติ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อนของโลกและในภูมิภาคเอเชียดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ล้วนเป็นประเด็นสำคัญที่จะนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขา “เอเชียศึกษา” เพื่อให้ได้หลักสูตรที่ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะภูมิภาคเอเชีย

11.2 สถานการณ์หรือพัฒนาการทางการเมือง

ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงอย่างทวีความเข้มข้นมากขึ้นในการเมืองโลกและภูมิภาคเอเชีย และกลายเป็นวิกฤติของยุคสมัย ดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

รัสเซียได้มีบทบาท โดยเฉพาะการแทรกแซงทางทหารในสงครามกลางเมืองซีเรีย ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างรัสเซียกับตะวันตกเสื่อมลงในระดับต่ำที่สุดตั้งแต่สงครามเย็นสิ้นสุดลง รัสเซียได้ส่งสัญญาณอย่างชัดเจนว่าต้องการกลับมาเป็นอภิมหาอำนาจอีกครั้ง

บทบาทของทหารสหรัฐฯ ต่อภูมิภาคเอเชียซึ่งกระทบต่อไทยโดยตรง ได้แก่ ยุทธศาสตร์ทหาร ความร่วมมือทางทหาร 5 ด้าน อาทิ พัฒนาหลักการ กฎเกณฑ์ และบรรทัดฐานระหว่างประเทศ พัฒนาสถาปัตยกรรมในภูมิภาค โดยกระชับความสัมพันธ์กับอาเซียน ร่วมมือกับพันธมิตรหลักๆ คือ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ฟิลิปปินส์ และไทย การช่วยเหลือ สิงคโปร์ เวียดนาม มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ด้วยการเสริมสร้างสมรรถภาพทางทหารให้แก่ประเทศเหล่านี้ โดยเน้นความมั่นคงทางทะเล นอกจากนี้ สหรัฐฯ

ได้ประกาศกรอบความร่วมมือทางทหารในภูมิภาคที่เรียกว่า Southeast Asia Maritime Initiative ซ้อมรบร่วมกับประเทศต่างๆในภูมิภาคหลายร้อยครั้ง

ปัญหาทะเลจีนใต้ เป็นความขัดแย้งระหว่างอาเซียนกับจีน และสหรัฐอเมริกากับจีน ที่ยังแก้ไม่ตก และอาจจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะทุกฝ่ายไม่มีใครยอมใคร โดยเฉพาะจีนและสหรัฐ อาเซียนก็มีจุดยืนที่แข็งกร้าวมากขึ้นเรื่อยๆ จีนมองว่าเกาะต่างๆ ในทะเลจีนใต้เป็นของจีนทั้งหมด และจีนได้เสริมสร้างแสนยานุภาพทางทหารเพิ่มขึ้นมาเป็นอย่างมาก และอ้างกรรมสิทธิ์เหนือหมู่เกาะต่าง ๆ สหรัฐฯได้กล่าวโจมตีจีนอย่างรุนแรงว่าจีนได้มีความเคลื่อนไหวทางทหารเป็นอย่างมาก เป็นต้นเหตุของความขัดแย้งที่เพิ่มขึ้น และว่าการกระทำของจีนเป็นการละเมิดกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศอย่างรุนแรง

การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองล่าสุดที่เป็นที่สนใจของประเทศต่างๆ อยู่ขณะนี้คือ การเกิดขึ้นของความนิยมนักการเมืองที่นิยมความรุนแรง และมีนโยบายแบบขงจื้อ เช่น กรณีนายโดนัลด์ ทรัมป์ ได้รับการสนับสนุนอย่างท่วมท้นอย่างไม่มีใครคาดคิดมาก่อนในการรณรงค์ให้ได้รับการสนับสนุนเป็นตัวแทนพรรครีพับลิกันเพื่อลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา หรือกรณีนายโรดริโก ดูเตอร์ต ได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีประเทศฟิลิปปินส์

การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางการเมืองและแนวโน้มความคิดทางการเมืองของประชาชนในโลกรวมถึงในเอเชีย นับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อสถานการณ์ของเอเชียในปัจจุบันและในอนาคต หลักสูตรปรัชญาขงจื้อบัณฑิต สาขา “เอเชียศึกษา” จึงต้องปรับตัวเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวโดยปรับทิศทางทางการเรียนการสอนและการวิจัยให้สามารถตอบรับต่อการเปลี่ยนแปลงนี้ได้

11.3 สถานการณ์หรือพัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรม

ในอดีตที่ผ่านมา แม้สังคมไทยจะเคยมีจารีตอันยาวนานในการสั่งสมองค์ความรู้และการผลิตความรู้เกี่ยวกับภูมิภาคเอเชีย แต่การเปลี่ยนแปลงทั้งในทางการเมืองระหว่างประเทศและการพัฒนาด้านอารยธรรมในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ทำให้ศูนย์กลางและการผลิตความรู้ได้เคลื่อนย้ายไปยังโลกตะวันตก จนทำให้ความรู้และสถาบันในการผลิตความรู้เกี่ยวกับเอเชียศึกษาที่สังคมไทยมีอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่ต้องพึ่งพิงโลกตะวันตก การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภูมิภาคเอเชียภายใต้บริบทเช่นนี้ล้วนเป็นโจทย์ วิธีคิด มุมมอง และทฤษฎีของนักคิด/สังคมตะวันตก โดยที่สังคมไทยไม่ได้มีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญในกระบวนการผลิตความรู้ดังกล่าว โดยเฉพาะความรู้ที่เกี่ยวกับพัฒนาการทางเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของประเทศ ตลอดจนปัญหาที่ผูกพันชะตากรรมของผู้คนในภูมิภาคนี้ ในฐานะที่สังคมไทยมีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสำคัญต่อภาวะความเป็นไปในภูมิภาคเอเชียและต่อการกำหนดยุทธศาสตร์ของประเทศในบริบทของภูมิศาสตร์การเมืองและเศรษฐกิจโลก การผลิตความรู้และงานค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับภูมิภาคเอเชียให้เป็นระบบจึงเป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วนในนโยบายด้านการศึกษาของประเทศ เพื่อรองรับความต้องการและความเข้าใจของสังคมไทย อีกทั้งเพื่อให้สังคมไทยมีบทบาทนำด้านความคิดและการกำหนดยุทธศาสตร์ของประเทศและภูมิภาคในกระแสการเปลี่ยนแปลงระดับโลก

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของยุทธศาสตร์ดังกล่าว ตลอดจนการมีที่ตั้งทางยุทธศาสตร์อยู่ในรอยต่อระหว่างภาคพื้นทวีปและภาคพื้นสมุทรของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันทำให้เหมาะแก่การทำ

ความเข้าใจภูมิภาคเอเชียได้อย่างรอบด้าน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จึงได้จัดตั้งโครงการภูมิภาคศึกษา (Regional Studies) ขึ้นเมื่อ พ.ศ.2541 เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลและการวิจัยด้านภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จนกระทั่งนำไปสู่การเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภูมิภาคศึกษา (เอเชียตะวันออกเฉียงใต้) ในระดับปริญญาตรีขึ้นเมื่อ พ.ศ.2546 และการเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ศึกษาขึ้นเมื่อ พ.ศ.2552 นอกจากนี้ ยังได้พัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาด้านวัฒนธรรมศึกษาขึ้นใน พ.ศ. 2543 ที่เน้นการวิจัยเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมไทยอย่างเข้มข้นเพื่อให้เห็นพลวัตและการเปลี่ยนแปลงของ สังคมไทยร่วมสมัยในบริบทของการเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์อันแสดงถึงการเชื่อมโยงอย่าง แน่นแฟ้นระหว่างสังคมไทยกับภูมิภาคเอเชีย นอกจากนี้ยังได้พัฒนาและเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีนในปี พ.ศ. 2547 และเปิดสอนหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษาในการศึกษา 2554 ตามลำดับ

ในระยะเวลา 5 ปีที่หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษาดำเนินมาได้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมวัฒนธรรมที่ซับซ้อนขึ้นในขอบเขตทั่วโลก รวมทั้งในภูมิภาคเอเชีย โดย**ประการแรก**เกิดรูปธรรมที่ ชัดเจนมากขึ้นจากปัญหาที่สืบทอดมาแต่เดิม ที่สำคัญได้แก่ปัญหาการอพยพข้ามแดนเพื่อการหางานที่ดีกว่า รูปธรรมที่ชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆ และเริ่มเปลี่ยนมิติมุมมองไป คือ แต่เดิมการข้ามถิ่นของแรงงานดังกล่าวจะเป็น แรงงานไร้ฝีมือ และมักจะได้รับการปฏิบัติในลักษณะของการลดคุณค่าของความเป็นมนุษย์ แต่ในประมาณครึ่ง ทศวรรษที่ผ่านมาการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในแนวทางที่ประเทศต่างๆ ต้องดูแลแรงงานอพยพต่างๆ ไปในทางที่ ดีขึ้น ในขณะที่แรงงานเหล่านี้ก็เข้าไปสร้างพื้นที่ทางสังคมในประเทศต่างๆ ได้อย่างลงตัวมากขึ้น พร้อมกันนี้ การข้ามแดนเข้าไปทำงานยังอีกประเทศหนึ่งของแรงงานที่มีการศึกษาหรือแรงงานมีฝีมือก็เป็นไปอย่าง กว้างขวางมากขึ้น การข้ามแดนเพื่อเข้าไปเรียนหนังสือทุกระดับก็เป็นไปอย่างกว้างขวางอย่างไม่เคยมีมาก่อน เช่นกัน ที่สำคัญคือการข้ามแดนดังกล่าวในช่วงนี้ถือว่าเป็นเรื่องปกติ ดังนั้นท่าทีและการดำเนินการของ ประเทศต่างๆ จึงเปลี่ยนไป คือเปลี่ยนไปสู่การดูแลคุณภาพชีวิตและให้สิทธิแก่คนข้ามแดนมากขึ้น ในขณะที่ ต้องมีการคิดและวางแนวการพัฒนาประเทศแบบใหม่ ที่จะไม่ให้เกิดความไม่ลงรอยหรือความขัดแย้งขึ้นใน ประเทศภายใต้บริบทที่คนจากหลากหลายชาติเข้ามาอยู่ร่วมในสังคมเดียวกันและต้องใช้ทรัพยากรเดียวกัน ซึ่ง หมายความว่าสังคมต้องมีการปรับตัวสูงจึงสามารถฝ่าคลื่นการเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่สอง เกิดสงครามและการก่อการร้ายแบบใหม่ที่น่าไปสู่การอพยพครั้งใหญ่ของผู้คน ที่สำคัญ คือ สงครามในตะวันออกกลาง โดยเฉพาะในซีเรียและอิรัก และปัญหาการก่อการร้ายจากกลุ่ม ISIS ซึ่งได้รับการ ตอบรับอย่างมาก จากกลุ่มก่อการร้ายต่างๆ ทั่วโลกที่มีแนวคิดเดียวกันกลายเป็นมีนักรบ ISIS ที่เดินทางมา จากประเทศต่างๆ ทั่วโลกและแนวโน้มว่า ISIS จะเพิ่มบทบาทขยายการทำสงคราม และการก่อการร้ายไปทั่ว โลก วิกฤตผู้อพยพดังกล่าวมีผู้อพยพเป็นชาวซีเรียมากที่สุด ซึ่งหนีภัยสงครามกลางเมืองรองลงมา เป็นชาว อัฟกานิสถาน ปัญหาสงครามและความยากจน ได้ผลักดันให้ชาวอิรัก ลิเบีย ไนจีเรีย โซมาเลีย และซูดาน อพยพออกจากประเทศ ประเทศต่างๆ ที่เป็นเป้าหมายของการอพยพมีนโยบายในเรื่องดังกล่าวแตกต่างกัน โดยฝ่ายหนึ่งมองว่าเป็นเรื่องให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม แต่อีกฝ่ายหนึ่งมองว่าผู้อพยพจะสร้างปัญหาให้

มากมาย ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคง ในปัจจุบันการอพยพของคนกลุ่มนี้ยังเกิดอย่างต่อเนื่องและยังไม่มีการจัดการที่จะรองรับคนกลุ่มดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ในขณะที่ความขัดแย้งของประเทศต่างๆ ที่พัฒนาไปสู่การก่อการร้ายที่ใช้ความรุนแรงต่อคนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องด้วยก็เป็นสถานการณ์ที่คุกคามการอยู่ร่วมกันอย่างสันติของโลกรวมทั้งในภูมิภาคเอเชีย

12. ผลกระทบจากข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตร และความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

จากการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ด้านต่างๆ ในขอบเขตทั่วโลก ซึ่งย่อมส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงในเอเชียด้วย และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเอเชียโดยตรง ดังรายละเอียดในข้อ 11 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขา “เอเชียศึกษา” จึงต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรบางประการเพื่อให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยใน**ประการแรก**ต้องมีการปรับเปลี่ยนรายวิชาให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เปลี่ยนแปลงนี้อย่างรอบด้าน และปรับเปลี่ยนวิธีทำความเข้าใจที่จะช่วยให้สามารถเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่มีความหลากหลายและซับซ้อนได้ดีขึ้น **ประการที่สอง** ต้องมีการเปลี่ยนแปลงแนวทางการสอนและการทำวิจัยที่จะทำให้ให้นักศึกษาสนใจทำวิทยานิพนธ์ในประเด็นใหม่ๆ ดังกล่าวมากขึ้น **ประการที่สาม** ต้องมีการเตรียมอาจารย์ในการสนับสนุนการเรียนการสอนและการเป็นที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้ทุกหัวข้อตามที่ตนสนใจ

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

การดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขา “เอเชียศึกษา” ก็เพื่อตอบสนองพันธกิจของมหาวิทยาลัยในข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ข้อที่ 1 คือ “ผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพระดับสูงให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้และของประเทศ” ข้อที่ 2 คือ “ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้สามารถนำไปใช้ในการผลิตให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อความสามารถในการพึ่งตนเองและการแข่งขันในระดับนานาชาติ”

ตามพันธกิจข้อที่ 1 นั้นกล่าวได้ว่าหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา เป็นหลักสูตรที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย และเป็นทิศทางที่ประเทศจะต้องหาทางก้าวไปข้างหน้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ ทิศทางของโลกยุคที่พรมแดนของประเทศไร้ความหมายมากขึ้นทุกที และเกิดพรมแดนอย่างใหม่ขึ้นมาแทนที่ คือพรมแดนของประชาคม ประเทศต่างๆ จะพัฒนาประเทศด้วยการสร้างความร่วมมือกันในประชาคมและแข่งขันกันระหว่างประชาคม การที่ประเทศไทยจะสามารถปรับตัวก้าวไปข้างหน้าได้ในยุคที่โลกเปลี่ยนผ่านครั้งใหญ่นี้จำเป็นต้องสร้างกำลังคนที่มีความรู้แบบใหม่ มีทัศนคติแบบใหม่ และมีทักษะแบบใหม่ โดยเฉพาะภาคใต้อยู่ใกล้กับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ชัดเจน เนื่องจากอยู่ติดกับพื้นที่ทะเลตลอดทั้งภาค ซึ่งจะกลายเป็นเส้นทางการคมนาคมที่สำคัญในยุคใหม่นี้ และด้วยทำเลที่ตั้งประเทศไทยจะกลายเป็นศูนย์กลางทุกๆ ด้านของอาเซียน กำลังคนแบบใหม่นี้จึงยิ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาภาคใต้ ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา คือผู้ที่ได้รับการฝึกฝนให้มีความรู้ มีทัศนคติ และมีทักษะที่

สนองต่อการเปลี่ยนแปลงนี้โดยตรง จึงถือว่าเป็นกำลังคนที่มี “คุณภาพระดับสูง มีมาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้และของประเทศ”

ตามพันธกิจข้อที่ 2 นั้นกล่าวได้ว่าหลักหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษาดำเนินศึกษาค้นคว้า วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้สามารถนำไปใช้ในการผลิตให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อความสามารถในการพึ่งตนเองและการแข่งขันในระดับนานาชาติ เพราะเป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตทั้งงานวิจัย และนักวิจัยที่จะช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่จะช่วยให้ประเทศไทยสามารถปรับตัวพัฒนาไปในทิศทางของระเบียบโลกยุคใหม่ได้อย่างเข้มแข็ง แม้จะไม่ใช่งานวิจัยที่มีผลต่อพัฒนาการผลิตโดยตรง แต่จะเป็นงานวิจัยที่จะช่วยให้ประเทศชาติรู้เขารู้เรา สามารถเข้าใจได้ว่าโลกยุคใหม่ โดยเฉพาะในอาณาบริเวณอาเซียนและเอเชีย กำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงอะไร และประเทศไทยควรจะปรับตัวเข้าสู่ความสัมพันธ์อย่างใหม่นี้อย่างไร ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนการผลิตได้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากขึ้น งานวิจัยและองค์ความรู้ใหม่จะปรากฏทั้งงานวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา และงานวิจัยของอาจารย์

13. ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกับแผนการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา มุ่งดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรทั้งในและนอกระบบให้หลากหลายสอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองที่บูรณาการเรื่องศีลธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการลดความขัดแย้งแบบสันติวิธี เป็นการสร้างความรู้ ความเข้าใจในรากเหง้าของตนและของผู้คนในภูมิภาคเอเชียที่มีชีวิตผูกพันกันมายาวนาน และเรียนรู้การอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในท่ามกลางความหลากหลาย ความรู้ความเข้าใจต่อภูมิภาคเอเชียอย่างบูรณาการจะเป็นพลังให้สังคมไทยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ลดทอนความขัดแย้งแตกแยกทางความคิด และเป็นภูมิปัญญาที่จะทำให้สังคมไทยสามารถรับมือกับกระแสการไหลบ่าของข่าวสารข้อมูลในยุคโลกาภิวัตน์

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษาที่ผ่านมามุ่งรองรับการศึกษาข้ามพรมแดนและเป็นการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพต่อเพื่อนสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และภูมิภาคเอเชีย อันเป็นมิตรประเทศที่เป็นคู่เจรจา (Dialogue Partners) ในกรอบของสมาคมอาเซียน เช่น จีน ญี่ปุ่น และอินเดีย ฯลฯ

การพัฒนาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา ถือเป็นการส่งเสริมและต่อยอดการพัฒนาหลักสูตรเชิงบูรณาการด้านภูมิภาคศึกษา/อาณาบริเวณศึกษาของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ให้ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านภูมิภาคศึกษา (เอเชียตะวันออกเฉียงใต้) ด้านภาษาจีน ด้านไทยศึกษาบูรณาการและการศึกษาวิจัยในระดับปริญญาโทด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ให้สามารถต่อยอดไปจนถึงการศึกษาวิจัยขั้นสูงในระดับปริญญาเอก

ในการเตรียมการสำหรับร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ซึ่งจะเริ่มใช้ปี 2560 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำเอกสารเรื่อง “ทิศทางของแผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12” เพื่อใช้ประกอบการประชุมระดมความคิดเห็นทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่จะนำไปสู่การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในช่วง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ที่ชัดเจน เป็นที่ยอมรับ สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป ในเอกสารดังกล่าว ได้ให้ความสำคัญต่อการที่ประเทศไทยต้องปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ในลักษณะที่พรมแดนของรัฐชาติลดความสำคัญไปมาก ดังในข้อที่ 3 ที่กล่าวถึง “บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตของประเทศไทย” ซึ่งได้แบ่งย่อยออกเป็น “บริบทภายใน” และ “บริบทภายนอก” ในการกล่าวถึงบริบทภายนอกนั้นรายงานได้แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจไทยนั้นเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น โดยได้ชี้ให้เห็นว่า 1) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น 2) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย 3) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้า 4) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ 12 5) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อวิถีชีวิต ทัศนคติและความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมกรบริโภคของคนในประเทศ

แผนพัฒนาการอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันก็เสนอไว้อย่างชัดเจนว่าการอุดมศึกษาต้องตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เช่น ในวิสัยทัศน์ปี 2559 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของการใช้แผนพัฒนาการอุดมศึกษาฉบับนี้เสนอไว้ว่า “อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ” ซึ่งจะเห็นได้ว่าในความตอนสุดท้ายที่ว่า “มีบทบาทสูงในประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ” คือข้อความที่ยืนยันถึงการให้ความสำคัญดังกล่าวนี้

หากพิจารณาแผนยุทธศาสตร์ที่แผนฯฉบับนี้เสนอไว้จะเห็นถึงการให้ความสำคัญต่อการเปิดพรมแดนของการศึกษาที่ไม่มีพรมแดนรัฐชาติเป็นข้อจำกัดอีกต่อไปในหลายที่ เช่น ในยุทธศาสตร์ที่ 1 ที่ว่า “เปลี่ยนระบบการนำองค์กรให้ขับเคลื่อนอุดมศึกษาแบบองค์รวม” มีกลยุทธ์ 1.6 ระบุว่า “ต่อยอดสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำระดับโลก” และกลยุทธ์ 1.7 ระบุว่า “ยกระดับอุดมศึกษาไทยให้มีบทบาทสูงในประชาคมอุดมศึกษาอาเซียนโดยเฉพาะด้าน Higher Education Manpower Mobilization”

ในยุทธศาสตร์ที่ 3 ที่ว่า “ยกระดับคุณภาพบัณฑิตอย่างก้าวกระโดด” มีกลยุทธ์ 3.2 ระบุว่า “ยกระดับคุณภาพของหลักสูตรให้ได้รับการรับรองในระดับอาเซียนและระดับโลก”

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา ได้ดำเนินการและพยายามปรับปรุงหลักสูตรอย่างสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการอุดมศึกษา คือ การเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงโลกในยุคใหม่ที่มีความสำคัญต่อบทบาท “ระดับอาเซียนและระดับโลก” และการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้คนที่หลากหลายไม่จำกัดเฉพาะคนในชาติ

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญาและความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา คือ การศึกษาวิจัยแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) โดยมี “เอเชีย” เป็นหน่วยของการวิเคราะห์และการค้นคว้าวิจัยที่ครอบคลุมในทุกมิติ ตั้งแต่ระบบคิด ปรัชญา อารยธรรม ประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม ชาติพันธุ์ ศาสนา และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ โดยคำว่า “เอเชีย” ในหลักสูตรนี้มุ่งหมายถึงองค์ภาพทางวัฒนธรรม (Cultural Entity) ครอบคลุมอาณาบริเวณกว้างขวางจากดินแดนแห่งอาทิตย์อุทัยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปจรดทะเลแดง และลุ่มแม่น้ำไนล์ในเอเชียตะวันตก หรือจากบริเวณทุ่งหญ้าสเตปป์ในทางตอนใต้ของสหภาพโซเวียตเดิมลงไปจรดดินแดนในบริเวณหมู่เกาะอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ ทั้งนี้ครอบคลุมพื้นที่ทางตอนใต้และตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศจีนที่เรียกกันว่า “ปริมณฑลไทย-ยูนนาน” (The Thai-Yunan Periphery) ด้วย แหล่งอารยธรรมนี้เคยเป็นแหล่งอารยธรรมโลกมาตั้งแต่ยุคโบราณจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะการเป็นแหล่งกำเนิดของศาสนาหลักในโลกยุคปัจจุบันเกือบทุกศาสนา พัฒนาการอันยาวนานของอารยธรรมทำให้ผู้คนและสังคมในดินแดนเหล่านี้มีการปะทะสังสรรค์ทางวัฒนธรรมและมีการบ่มเพาะลักษณะร่วมกันบางอย่าง จนกลายเป็นอัตลักษณ์ทางอารยธรรมที่เรียกกันว่า อารยธรรมเอเชีย (Asian Civilizations)

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา มีหลักปรัชญาเป้าหมาย คือ

- 1) เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการวิจัยเกี่ยวกับภูมิภาคเอเชีย อันตอบสนองนโยบายการศึกษาและการพัฒนาประเทศ
- 2) เพื่อพัฒนาความรู้และการวิจัยในเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) เกี่ยวกับภูมิภาคเอเชียทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ
- 3) เพื่อเชื่อมโยงกับเครือข่ายเอเชียศึกษาทั้งในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ

1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- 1) เพื่อผลิตองค์ความรู้ใหม่ทางด้านเอเชียศึกษา และการจัดการความรู้ด้านเอเชียศึกษาอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานสากล
- 2) เพื่อผลิตนักวิจัยที่มีศักยภาพในการวิจัยเชิงสหวิทยาการเกี่ยวกับภูมิภาคเอเชียและความเป็นเอเชีย (Asia-ness) โดยเฉพาะการวิจัยเพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหาสำคัญที่กำลังเผชิญหน้าอยู่
- 3) เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพให้แก่นักวิชาการ ตลอดจนบุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนที่รับผิดชอบเกี่ยวกับหน่วยงานต่างๆ ของภูมิภาคเอเชีย
- 4) เพื่อสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ในการก้าวไปสู่ มหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำในระดับนานาชาติ

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
- พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ปรัชญาคุษภักดิ์บัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา ให้มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่ สกอ. กำหนด อย่างเป็นพลวัต	- พัฒ นา หลั ก สุ ต ร ให้ ได้ มาตรฐานสากล - ติดตามประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	- เอกสารปรับปรุงหลักสูตร - รายงานผลการประเมินหลักสูตร
- ปรับปรุงหลักสูตรฯ ให้สอดคล้อง กับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างต่อเนื่อง	- ติดตามความเปลี่ยนแปลงในด้าน สังคม การเมือง และเศรษฐกิจ รวมทั้งยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ของประเทศ	- รายงานผลการประเมินความพึงพอใจ ของผู้ใช้บัณฑิต - ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในด้าน ทักษะ ความรู้ ความสามารถในการ ทำงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี
- พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย ให้มี ผลงานเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	- สนับสนุนบุคลากรด้านการวิจัย และการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานใน ระดับนานาชาติ	- ปริมาณงานตีพิมพ์บทความวิชาการใน ระดับนานาชาติต่ออาจารย์ในหลักสูตร

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

การจัดการศึกษาเป็นระบบไตรภาค ปีการศึกษาหนึ่งมี 3 ภาคการศึกษา โดยมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์ต่อภาคการศึกษา

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

ไม่มี

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จัดการเรียนการสอนในระบบไตรภาค และระบบหน่วยวิชา หน่วยวิชา หมายถึง หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 3 หน่วยกิต ระบบทวิภาค หรือ 5 ECTS (European Credit Transfer System) การกำหนดหน่วยวิชาแต่ละรายวิชา มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

- รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยวิชา
- การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า 3 เท่าของรายวิชาภาคทฤษฎีต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยวิชา
- การศึกษาอิสระหรือวิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้า ไม่น้อยกว่า 3 เท่าของรายวิชาภาคทฤษฎีต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยวิชา

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

2.1.1 ภาคการศึกษาที่ 1 เดือนกรกฎาคม – เดือนตุลาคม

2.1.2 ภาคการศึกษาที่ 2 เดือนพฤศจิกายน – เดือนกุมภาพันธ์

2.1.3 ภาคการศึกษาที่ 3 เดือนมีนาคม – เดือนมิถุนายน

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.2.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือกำลังอยู่ในภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตรระดับปริญญาโท สาขาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ รัฐศาสตร์ ไทยศึกษา เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา เอเชียศึกษา เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา และสาขาวิชาอื่นๆ ที่ข้ามศาสตร์ซึ่งคณะกรรมการบัณฑิตประจำหลักสูตรฯ เห็นชอบ

2.2.2 มีผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า 3.00 และ/หรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาอย่างน้อย 2 ปี และจะต้องผ่านการประเมินว่ามีศักยภาพในการทำวิจัย

2.2.3 มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการอุดมศึกษากำหนด แต่เนื่องจากยังไม่มีเกณฑ์การสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการอุดมศึกษากำหนด การคัดเลือกผู้เข้าศึกษาจึงให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 คือนักศึกษาทุกคนต้องสอบภาษาอังกฤษและมีผลการสอบอยู่ในระดับผ่าน หรือลงทะเบียนเรียนรายวิชาตามที่สำนักวิชาศิลปศาสตร์เปิดสอน และมีผลการศึกษาในระดับผ่านภายใน 9 ภาคการศึกษาแรก กรณีที่นักศึกษาสอบไม่ผ่านอาจขอสอบหรือลงทะเบียนเรียนใหม่ได้ โดยไม่จำกัดจำนวนครั้ง ทั้งนี้ ต้องสอบผ่านหรือมีผลการศึกษาในระดับผ่านภายใน 9 ภาคการศึกษาแรก

ทั้งนี้ ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรฯ และคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรฯ อาจกำหนดให้นักศึกษาเป็นรายบุคคลเรียนรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อปรับความรู้ให้สอดคล้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ และเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนด้านกาวิจัยขั้นสูงและการสร้างเครือข่ายนักวิชาการในระดับภูมิภาคเอเชียตามประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เรื่องทุนพัฒนาบัณฑิตศึกษานานาชาติ นักศึกษาจะต้องยื่นข้อเสนอเค้าโครงการวิจัยที่สนใจจะทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก เพื่อให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรฯ พิจารณา

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

นักศึกษาบางคนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือระดับปริญญาโท ในสาขาวิชาที่เป็นสหวิทยาการ อาจมีความรู้พื้นฐานในเรื่องแนวคิดทฤษฎีและระเบียบวิธีวิจัยในเชิงบูรณาการไม่เพียงพอ

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

นักศึกษาที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เป็นสหวิทยาการเหล่านี้ จะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานเพิ่มเติม ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

2.5 แผนการรับนักศึกษาและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระยะเวลา 5 ปี

ชั้นปี ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)				
	2559	2560	2561	2562	2563
ชั้นปีที่ 1	5	5	5	5	10
ชั้นปีที่ 2	0	5	5	5	5
ชั้นปีที่ 3	0	0	5	5	5
รวม	5	10	15	15	20
จำนวนดุษฎีบัณฑิต	-	-	5	5	5

2.6 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ (หน่วย: บาท)

รายการรับ	ประมาณรายรับในปีงบประมาณ				
	2559	2560	2561	2562	2563
ค่าธรรมเนียมการศึกษาหลักสูตรปกติ	225,000	450,000	675,000	900,000	1,125,000
รายได้อื่นๆ (สุทธิ)					
- รายรับจากงานวิจัย	-	-	70,000	70,000	150,000
- การบริการวิชาการ	-	-	30,000	30,000	50,000
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	-	-	-	-	-
รวม	225,000	450,000	775,000	1,000,000	1,325,000

* ค่าธรรมเนียมการศึกษาหลักสูตรปกติ เก็บแบบเหมาจ่าย ภาคการศึกษาละ 15,000 บาท

** รายได้อื่นๆ (สุทธิ) เริ่มมีในปี 2561 (ปีที่ 3)

2.6.2 งบประมาณรายจ่าย (หน่วย: บาท)

รายการจ่าย	ประมาณความต้องการในปีงบประมาณ				
	2559	2560	2561	2562	2563
ค่าครุภัณฑ์	44,000	44,000	44,000	44,000	44,000
เงินเดือนอัตราค่าจ้าง	396,000	425,800	436,590	619,220	642,140
ค่าตอบแทนอาจารย์พิเศษ	49,200	49,200	49,200	54,120	54,120
ค่าวัสดุการศึกษา	10,000	20,000	30,000	44,000	55,000
ค่าวัสดุสำนักงาน	5,000	10,000	15,000	21,000	26,250
ค่าสาธารณูปโภค	12,000	22,000	32,000	44,100	54,600
ค่าใช้จ่ายงานส่วนกลาง	25,000	50,000	75,000	110,000	137,500
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	50,000	55,000	60,500	66,550	73,205
รวม	591,200	666,000	742,290	1,002,990	1,086,815
จำนวนนักศึกษา	5	10	15	20	25
ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา	118,240	66,600	49,486	50,149	43,472

2.7 ระบบการศึกษา

ใช้ระบบการจัดการเรียนการสอนแบบชั้นเรียน เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2549 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 (ภาคผนวก ข)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา และการลงทะเบียนข้ามสถาบัน

สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ระหว่างสถาบันการศึกษาที่ขึ้นทะเบียนรับรองมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับชาติ โดยให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2549 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 (ภาคผนวก ข) และข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาที่รับเทียบโอนด้วย

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

เป็นหลักสูตรแบบ 2.1 จำนวนหน่วยวิชารวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 64 หน่วยกิต

3.1.1 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรแบบ 2.1 นี้ จัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2549 คือเป็นหลักสูตรที่เน้นการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และทางหลักสูตรได้กำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมให้ชัดเจนขึ้น โดยผู้เรียนต้องทำวิทยานิพนธ์ 48 หน่วยกิต ศึกษารายวิชาในหมวดวิชาบังคับไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ศึกษารายวิชาในกลุ่มวิชาระเบียบวิธีวิจัยโดยไม่นับหน่วยวิชา จำนวน 16 หน่วยกิตและศึกษารายวิชาในหมวดวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต ทั้งนี้ทางหลักสูตรอาจให้ศึกษารายวิชาหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นๆ เพิ่มเติม โดยไม่นับหน่วยวิชา แต่ต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

1) หมวดวิชาบังคับ	12	หน่วยกิต
-กลุ่มวิชาทฤษฎี	8	หน่วยกิต
-กลุ่มวิชาเฉพาะเอเชียศึกษา	4	หน่วยกิต
-กลุ่มวิชาระเบียบวิธีวิจัย (ไม่นับหน่วยวิชา)	(16)	หน่วยกิต
2) หมวดวิชาเลือก (ไม่น้อยกว่า)	4	หน่วยกิต
3) หมวดวิทยานิพนธ์	48	หน่วยกิต
รวม	64	หน่วยกิต

3.1.2 รายวิชา

หมวดวิชาบังคับ	12	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาทฤษฎี	8	หน่วยกิต
นักศึกษาทุกคนต้องเรียนทั้ง 2 รายวิชา ประกอบด้วย		

ASA59-601 ทฤษฎีสังคมจากยุคคลาสสิกถึงยุคสมัยใหม่ 4(4-0-8)
Social Theory in the Classical and Modern Eras

ASA59-602 ทฤษฎีสังคมยุคหลังสมัยใหม่และร่วมสมัย 4(4-0-8)
Social Theory in the Postmodern and Contemporary Eras

กลุ่มวิชาเฉพาะเอเชียศึกษา

4 หน่วยวิชา

นักศึกษาทุกคนต้องเรียนในรายวิชาที่กำหนดไว้ คือ

ASA59-611 เอเชียหลังสงครามโลกครั้งที่สอง 4(4-0-8)
Asia since World War II

กลุ่มวิชาระเบียบวิธีวิจัย (ไม่นับหน่วยวิชา 16 รายวิชา)

นักศึกษาทุกคนต้องเรียนทุกรายวิชาโดยไม่นับหน่วยวิชาและให้มีผลการเรียนเป็น S/U

ASA59-621 วิธีคิดและวิธีวิทยาในการวิจัย 4(2-4-6)
Modes of Thinking and Methodology in Research

ASA59-622 ทฤษฎีเพื่อการวิจัย 4 (2-4-6)
Applied Social and Political Analysis

ASA59-623 ประเด็นวิจัยสำหรับเอเชียศึกษา 4(2-4-6)
Research Issue for Asian Studies

ASA59-721 สัมมนาวิทยานิพนธ์ 4(2-4-6)
Thesis Seminar

หมวดวิชาเลือก

ไม่น้อยกว่า

4

หน่วยวิชา

นักศึกษาเลือกเรียนจากรายวิชาต่อไปนี้

ASA59-631 การเคลื่อนย้าย และการข้ามพรมแดนในเอเชีย 4(4-0-8)
Mobility and Transborder Issue in Asia

ASA59-632 ทุนนิยม ความยากจน และความมั่งคั่งในเอเชีย 4(4-0-8)
Capitalism, Poverty and Prosperity in Asia

SA59-633 การเมืองและกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองในเอเชีย 4(4-0-8)
Politics and Political Movements in Asia

ASA59-634	ศาสนากับขบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนาในเอเชีย Religions and Religious Movements in Asia	4(4-0-8)
ASA59-635	วัฒนธรรมสมัยนิยมในเอเชีย Popular Culture in Asia	4(4-0-8)
ASA59-636	อัตลักษณ์และการดำรงชาติพันธุ์ในเอเชีย Identity and Ethnicity in Asia	4(4-0-8)
ASA59-637	นิเวศวิทยามนุษย์และภูมิทัศน์ในเอเชีย Human Ecology and Landscape in Asia	4(4-0-8)
ASA59-638	เพศวิถีและเพศสภาพในเอเชีย Sexuality and Gender in Asia	4(4-0-8)
ASA59-639	นโยบายสาธารณะในบริบทของการบูรณาการอาเซียน Public Policy in the Context of ASEAN Integration	4(4-0-8)
ASA59-731	การสร้างมรดกทางวัฒนธรรมในเอเชีย Construction of Cultural Heritages in Asia	4(4-0-8)
ASA59-732	เส้นทางสายไหม The Silk Road	4(4-0-8)
ASA59-733	ประวัติศาสตร์ศิลปะและบทบาททางสังคมในเอเชีย History of Art and Their Social Roles in Asia	4(4-0-8)
ASA59-734	หัวข้อพิเศษ Special Topic	4(4-0-8)

หมวดวิทยานิพนธ์

48 หน่วยวิชา

ASA59-932	วิทยานิพนธ์ Thesis	48 หน่วยวิชา
-----------	-----------------------	--------------

ความหมายของรหัสวิชา

รหัสวิชา ประกอบด้วยตัวอักษรสามตัวต่อท้ายด้วยเลขปีพ.ศ.สองตัวสุดท้ายของปีที่เริ่มใช้หลักสูตร และเลขสามตัว วางไว้หน้าชื่อรายวิชา ซึ่งมีรูปแบบ ASA59-XXX

ชุดแรก ประกอบด้วยตัวอักษร 3 ตัวและตัวเลข 2 ตัวแสดงปี พ.ศ. ที่เริ่มใช้หลักสูตร หมายถึง อักษรย่อของรายวิชา

ASA

หมายถึง

Asian Studies

ชุดที่สอง ประกอบด้วยตัวเลข 3 หลัก

หลักที่ 1 คือ ชั้นปีหรือระดับการศึกษาของรายวิชานั้น

6 หมายถึง ชั้นปีที่ 1

7 หมายถึง ชั้นปีที่ 2

9 หมายถึง รายวิชาวิทยานิพนธ์ (Thesis)

หลักที่ 2 คือ ลำดับกลุ่มวิชาในสาขา

0 หมายถึง กลุ่มวิชาทฤษฎี

1 หมายถึง กลุ่มวิชาเฉพาะเอเชียศึกษา

2 หมายถึง กลุ่มวิชาระเบียบวิธีวิจัย

3 หมายถึง กลุ่มวิชาเลือก

(ยกเว้นรหัสวิชา ASA59-932 รายวิชาวิทยานิพนธ์)

หลักที่ 3 คือ ลำดับรายวิชาในแต่ละกลุ่ม

ความหมายของจำนวนหน่วยวิชา เช่น 4(4-0-8) มีความหมายดังนี้

เลขตัวที่ 1 (1) หมายถึง จำนวนหน่วยกิตรวม

เลขตัวที่ 2 (4) หมายถึง จำนวนชั่วโมงบรรยายต่อสัปดาห์

เลขตัวที่ 3 (0) หมายถึง จำนวนชั่วโมงปฏิบัติต่อสัปดาห์

เลขตัวที่ 4 (8) หมายถึง จำนวนชั่วโมงศึกษาด้วยตนเองต่อสัปดาห์

3.1.4 แผนการศึกษา

จำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 64 หน่วยวิชา

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 2			ภาคการศึกษาที่ 3		
1	ASA59-601	ทฤษฎีสังคมจากยุคคลาสสิกถึงยุคสมัยใหม่	4(4-0-8)	ASA59-602	ทฤษฎีสังคมยุคหลังสมัยใหม่และร่วมสมัย	4(4-0-8)	ASA59-622	ทฤษฎีเพื่อการวิจัย*	4(2-4-6)
	ASA59-611	เอเชียหลังสงครามโลกครั้งที่สอง	4(4-0-8)	ASA59-621	วิธีคิดและวิธีวิทยาในการวิจัย*	4(2-4-6)	ASA59-623	ประเด็นวิจัยสำหรับเอเชียศึกษา*	4(2-4-6)
							ASA59-x3x	วิชาเลือก	4(4-0-8)
	รวม 8 หน่วยกิต			รวม 4+(4) หน่วยกิต			รวม 4+(8) หน่วยกิต		
2	ASA59-721	สัมมนาวิทยานิพนธ์*	4(2-4-6)	ASA59-932	วิทยานิพนธ์	8 หน่วยกิต**	ASA59-932	วิทยานิพนธ์	8 หน่วยกิต**
	ASA59-932	วิทยานิพนธ์	8 หน่วยกิต**						
	รวม 8+(4) หน่วยกิต**			รวม 8 หน่วยกิต**			รวม 8 หน่วยกิต**		
3	ASA59-932	วิทยานิพนธ์	8 หน่วยกิต**	ASA59-932	วิทยานิพนธ์	8 หน่วยกิต**	ASA59-932	วิทยานิพนธ์	8 หน่วยกิต**
	รวม 8 หน่วยกิต**			รวม 8 หน่วยกิต**			รวม 8 หน่วยกิต**		

หมายเหตุ

* หมายถึง รายวิชาในกลุ่มวิชาระเบียบวิธีวิจัยไม่นับหน่วยวิชาแต่นักศึกษาต้องเรียนให้ผ่าน (ผลการศึกษา เป็น S/U)

** หมายถึง จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา ปรับเปลี่ยนได้โดยเป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

3.1.3 คำอธิบายรายวิชา

1) หมวดวิชาบังคับ-กลุ่มวิชาทฤษฎี

ASA59-601 ทฤษฎีสังคมจากยุคคลาสสิกถึงยุคสมัยใหม่ 4(4-0-8)

Social Theory in the Classical and Modern Eras

ความรู้พื้นฐานสำคัญเกี่ยวกับทฤษฎีสังคมและการเมืองตั้งแต่ยุคคลาสสิกถึงยุคสมัยใหม่ซึ่งมีความสำคัญต่อความเข้าใจและการวิเคราะห์ปัญหาการเมืองและสังคมในปัจจุบัน เน้นทฤษฎีหลักๆ อาทิ ชนชั้นและโครงสร้างสังคมทุนนิยมของคาร์ล มาร์ค (Karl Marx) ความคิดของอีมิล เดอร์ไคม์ (Emile Durkheim) เกี่ยวกับการปฏิรูปสังคม ความคิดของแมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) เกี่ยวกับโครงสร้างอำนาจและหลักเหตุผล ความคิดของจอร์จ ซิมเมล (George Simmel) เกี่ยวกับปฏิภพทางสังคม ทฤษฎีสมัยใหม่ ความคิดทฤษฎีสังคมอเมริกัน ความคิดเรื่องโครงสร้างกับหน้าที่ ทฤษฎีว่าด้วยความขัดแย้ง ทฤษฎีการแลกเปลี่ยน และความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและโครงสร้าง

The key social and political theories from the classical to modern eras that is central to our understanding and analysis of the contemporary society and politics focusing on the key theories Karl Marx's concept of class and the structure of capitalist society, Emile Durkheim's social reformism, Max Weber's structure of authority and rationalization, George Simmel's social interactionism, the modern social and political theory, American social theory, structural-functionalism, conflict theory, exchange theory and agency-structure integration.

ASA59-602 ทฤษฎีสังคมยุคหลังสมัยใหม่และร่วมสมัย 4(4-0-8)

Social Theory in the Postmodern and Contemporary Eras

ทฤษฎีสังคมยุคหลังสมัยใหม่และร่วมสมัย โดยเน้นประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับความคิดเรื่องหลังยุคสมัยใหม่และหลังโครงสร้างนิยม แนวคิดการรื้อสร้าง แนวคิดสตรีนิยม และการเมืองสีเขียว

The social theories in the postmodern and contemporary eras, with an emphasis on debates on such topics as postmodernism and poststructuralism, constructivism, feminism and green politics.

2) หมวดวิชาบังคับ-กลุ่มวิชาเฉพาะเอเชียศึกษา

ASA59-611 เอเชียหลังสงครามโลกครั้งที่สอง 4(4-0-8)

Asia since World War II

การเปลี่ยนแปลงหลักๆ ทางเศรษฐกิจ การเมือง ในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในบริบทการเปลี่ยนแปลงระดับโลก โดยมีสมมุติฐานหลักว่า เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในภูมิภาคนี้ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ล้วนเป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของ

โลกหรือโลกาภิวัตน์ และความพยายามของประเทศในเอเชียที่ต้องการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว แนวคิดหรือทฤษฎีหลักที่จะใช้ในการศึกษาคือ “การพัฒนา” เพื่อสร้างประเทศให้เป็นสมัยใหม่ที่นำมาใช้หลังสงครามโลกครั้งที่สอง และแนวคิดเรื่องโลกาภิวัตน์ในยุคปัจจุบัน

Major economic and politic changes in Asia especially East Asia and South East Asia in the context of global change under the assumption that significant events that have taken place in these regions, social, political and economical, and the consequences of globalization and the attempts of Asian countries to adapt to the changes; the major concepts used, “development”, to modernize the country in the period after the second World War and the globalized world.

3) หมวดวิชาบังคับ-กลุ่มวิชาการระเบียบวิธีวิจัย

ASA59-621 **วิธีคิดและวิธีวิทยาในการวิจัย** 4(2-4-6)
Modes of Thinking and Methodology in Research

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างมโนทัศน์และระดับนามธรรมของความคิด ความซับซ้อนของวิธีคิดในมุมมองต่างๆ ข้อถกเถียงและข้อโต้แย้งในด้านวิธีวิทยาของการวิจัย การออกแบบและวางแผนการวิจัยด้วยวิธีคิดในการตั้งประเด็นปัญหาและกำหนดโจทย์วิจัยในบริบทเฉพาะ วิธีวิทยาของการเชื่อมโยงความคิดที่ซับซ้อน การออกแบบการวิจัยที่สามารถศึกษาข้อมูลอย่างรอบด้านและเชิงลึกจนสร้างความรู้ใหม่ๆ ขึ้นได้ การปรับระดับนามธรรมของการวิเคราะห์ที่นำไปสู่การสร้างความรู้ขั้นสูงได้

Knowledge and understanding of conceptualization and abstract thinking, complexity of thinking in various angles; debates and arguments in research methodology; research design and planning based on comprehensive thinking and identification of research problems in specific contexts; the methodology of thinking complex thoughts; research design that study extensive and in-depth data to research theories, create new knowledge; raising the abstract level of analysis to creating higher levels of learning.

ASA59-622 **ทฤษฎีเพื่อการวิจัย** 4(2-4-6)
Applied Social and Political Analysis

การนำทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาทางสังคมและการเมืองที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเพื่อพัฒนาเป็นโครงร่างวิทยานิพนธ์

Application of the advanced theories in social sciences in the analysis of social or political issues, in relation to students’ dissertation topics to develop full dissertation proposals.

ASA59-623 **ประเด็นวิจัยสำหรับเอเชียศึกษา** 4(2-4-6)

Research Issues for Asian Studies

การค้นคว้าเชิงลึกและวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับประเด็นเอเชียในพื้นที่และในมิติต่างๆ การนำเสนอประเด็นและแลกเปลี่ยนความคิดได้อย่างแหลมคม การนำวิธีคิดและวิธีวิทยาในการวิจัยมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการค้นคว้า วิพากษ์วิจารณ์ นำเสนอ และแลกเปลี่ยนความคิดดังกล่าว รวมทั้งการใช้แง่มุมทางทฤษฎีที่หลากหลายที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดมุมมองใหม่ๆ และนำไปสู่การคิดประเด็นวิจัยเกี่ยวกับเอเชียศึกษา และการเตรียมการทำวิจัยได้

Presentation of issues and extension of thoughts sharply, an in-depth search and critical analysis search relevant to the issues of Asean studies in various areas and dimensions leading to shaping research issues in the area of Asian studies and research preparation.

ASA59-721 **สัมมนาวิทยานิพนธ์** 4(2-4-6)

Thesis Seminar

การสร้างกระบวนการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา การพบปะแลกเปลี่ยนระหว่างกันและการพบปะผู้ทรงคุณวุฒิเป็นระยะ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาสนับสนุนอย่างใกล้ชิด สามารถพัฒนาเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของตนได้

Creating the process of thesis writing, regular meetings with invited scholars with full support from advisors leading to completing research proposals.

3) หมวดวิชาเลือก

ASA59-631 **การเคลื่อนย้าย และการข้ามพรมแดนในเอเชีย** 4(4-0-8)

Mobility and Transborder Issues in Asia

ความเข้าใจและวิเคราะห์กระแสการเคลื่อนย้ายร่วมสมัยของผู้คนระดับปัจเจกบุคคล กลุ่มคน และสังคมในภูมิภาคเอเชีย กระบวนการเคลื่อนย้าย รูปแบบและวิธีการการเคลื่อนย้ายที่หลากหลายและสัมพันธ์กับปัจจัยด้านเงินทุน เทคโนโลยี ความคิด ภาษาและความเชื่อ มิติของความสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรมร่วมสมัยกับการเปลี่ยนผ่านและก้าวข้ามพรมแดน ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม รูปแบบของชีวิตและพฤติกรรมของผู้คนอันมีผลมาจากการเคลื่อนย้ายและก้าวข้ามพรมแดนทั้งในเชิงพื้นที่ ภายภาคพื้นดินและพื้นที่จินตนาการในเอเชีย

Discussion and analysis of issues related to contemporary people's mobility at the individual, group and society levels in Asia; the processes by which this happens, the extent to which technology, thoughts and beliefs contribute to this phenomenon, and the extent to which it places on impact on societies, economy and politics in Asia; lifestyles and

ความหลากหลายของศาสนาและความเชื่อในเอเชีย การเลือกรับปรับตัวและการพยายามอยู่ร่วมกันระหว่างกลุ่มศาสนาต่างๆ การต่อรองระหว่างศรัทธาและเหตุผลในการสร้างความทันสมัยให้แก่เอเชีย การแยกศาสนาออกจากสังคมการเมือง กระแสการกลับไปสู่หลักคำสอนดั้งเดิมและสถาบันทางศาสนาแบบจารีต การเคลื่อนไหวของศาสนาแบบประชานิยม ความผสมผสานทางศาสนาในยุคไร้พรมแดน การปรับตัวของศาสนาในยุคทุนนิยม ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนจักรกับรัฐในเอเชีย

Diversity of religious beliefs in Asia; adaptation and co-existence between different religious groups; negotiation between faith and reason in modernizing Asia; secularization in Asia's social and political domain; the rise of fundamentalist movements and the role of traditional religious institutions; popular religious movements; religious hybridity in the borderless era; the adaptation of religious institutions and practices to capitalist society; the relationship between religion and state in Asia.

ASA59-635 วัฒนธรรมสมัยนิยมในเอเชีย 4(4-0-8)

Popular Culture in Asia

การเกิดขึ้นและพัฒนาการทางความคิดของวัฒนธรรมสมัยนิยมในเอเชีย วัฒนธรรมสมัยนิยมที่ถูกสร้างผ่านการบริโภค แฟชั่น พิธีกรรมนิยม ความบันเทิง สื่อเครือข่าย และระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งสัมพันธ์กับชนชั้น เพศสภาพ เพศวิถีและช่วงวัย การเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจและการเมืองที่ส่งผลต่อการต่อสู้แข่งขันเพื่อช่วงชิงความหมายและการตีความหมายวัฒนธรรมเพื่อสร้างพื้นที่ทางสังคม

An emergence and development of new cultural ideas and practices in Asia, a popular culture that has been expressed via consumerism, fashions, rituals, forms of entertainment; social media and the Internet, all of which are linked to class, gender and generational relationships; political and economic changes that result in contestation, both in terms of social meanings and space.

ASA59-636 อัตลักษณ์และการอ้างชาติพันธุ์ในเอเชีย 4(4-0-8)

Identity and Ethnicity in Asia

วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง การให้ความหมายและความเป็นชาติพันธุ์ในเอเชีย การเคลื่อนไหวต่อสู้ของกลุ่มชาติพันธุ์ในกระแสโลกาภิวัตน์ โลกาภิวัตน์ที่มีต่อสำนึกทางชาติพันธุ์ในเอเชีย โดยใช้แนวการศึกษาและวิเคราะห์ทางชาติพันธุ์วรรณา วิธีวิทยาด้านความสำนึกการแสดงออกทางอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ ความขัดแย้งระหว่างชาติพันธุ์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่างชาติพันธุ์ กระบวนการสร้างและกลไกในการรักษาอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ ขอบเขตทางชาติพันธุ์และการอ้างชาติพันธุ์ในเอเชีย

Analysis of changes, definitions of identity and ethnicity in Asia; political and social resistance among the different ethnic groups in the face of globalization; globalization that influence identity awareness of ethnic groups in Asia using ethnographic methods; methods to explore the identities between different ethnic groups and their conflicts; interaction between different ethnic groups; processes and strategies to maintain their identity and ethnicity in Asia.

ASA59-637 นิเวศวิทยามนุษย์และภูมิทัศน์ในเอเชีย 4(4-0-8)

Human Ecology and Landscape in Asia

แนวคิดที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติในสังคมแบบจารีตของเอเชีย การเปลี่ยนแปลงแบบแผนการใช้ทรัพยากรซึ่งสัมพันธ์กับพื้นที่ทางวัฒนธรรมต่างๆ การขยายตัวของประชากร กำนตรัฐชาติสมัยใหม่ และกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอันก่อให้เกิดวิกฤตการณ์และผลกระทบต่อภูมิทัศน์ทางด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการเคลื่อนไหวของขบวนการด้านสิ่งแวดล้อมในเอเชีย

Concepts of the relationship between human beings and nature in traditional societies of Asia; changes in the patterns of natural resources' exploitation and how these changes are linked to the cultural domain; population expansion, birth of the nation-state, and economic, social and political changes that have led to environmental crisis including; rise of the environmental movements in Asia.

ASA59-638 เพศวิถีและเพศสภาพในเอเชีย 4(4-0-8)

Sexuality and Gender in Asia

ศึกษาวิวาทะและข้อถกเถียงของสกุลความคิดต่างๆ เกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยม ความซับซ้อนของมิติความสัมพันธ์ชาย-หญิงที่ปรากฏอยู่ในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมในเอเชีย การเคลื่อนไหวเรื่องเพศวิถีในเอเชียร่วมสมัย การสร้างความรู้และการปรับเปลี่ยนความรู้ในเรื่องเพศ ญาณวิทยาสตรีนิยมและจุดยืนในการสร้างความรู้ที่มาจากเพศที่หลากหลาย

Examination of contending thoughts or theories on feminism, the complexity of the dimensions of the relationship between males and females as structured in the different social and cultural contexts of Asia; contemporary feminist movements in Asia; creating knowledge and paradigm shift of thought about gender; feminist and standpoints based on knowledge about different genders as well as feminist studies, highlighting the fact that feminism is also both social theory and research methodology.

ASA59-639 นโยบายสาธารณะในบริบทของการบูรณาการอาเซียน 4(4-0-8)

Public Policy in the Context of ASEAN Integration

ความรู้และความเข้าใจเรื่องผลกระทบในการกำหนดนโยบายสาธารณะเชิงบูรณาการของประเทศอาเซียน โดยมีข้อสมมติฐานหลักว่า การบูรณาการของอาเซียนทำให้ประเทศสมาชิกสูญเสียอำนาจและความสามารถในการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติตามนโยบายของประเทศตัวเอง

Knowledge and understanding of the effects how the traditional public policy making process, decision-making, public policy implementation, evaluation, etc. in various ASEAN countries has been shaped or impacted by the processes of integrating the countries in ASEAN based on the assumption that ASEAN integrated reduces the sovereignty and autonomy in making and implementing their public policies.

ASA59-731 การสร้างมรดกทางวัฒนธรรมในเอเชีย 4(4-0-8)

Construction of Cultural Heritages in Asia

แนวคิดและองค์ความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรม ผลกระทบของความทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ต่อการทำให้มรดกทางวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่นกลายเป็นสินค้า ต่อการจัดการมรดกทางวัฒนธรรม การจัดพิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน ทรัพยากรทางวัฒนธรรม การประดิษฐ์วัฒนธรรมประเพณี ข้อถกเถียงของการสร้างอุดมการณ์ความเป็นเจ้าของ ความทรงจำ ความเป็นวัฒนธรรมหลัก/พื้นเมืองที่มีต่อการสร้างและการฟื้นฟูบูรณะคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมในเอเชีย กระบวนการสร้างมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้กลายเป็นมรดกโลก

Concepts and knowledge about local cultural heritage; effects of modernization on the changes of local cultural heritage; influence of globalization turning local cultural heritage in commercial products and in managing local cultural heritage, museums, archaeological sites, cultural resources, reinventing traditional customs, debates on cultural heritage, memories, ownership of ideology and mainstream local culture that have an impact on creating and rehabilitating the cultural heritage of Asia; the process of turning local cultural heritage into world culture heritage.

ASA59-732 เส้นทางสายไหม 4(4-0-8)

The Silk Road

การค้าและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมบนเส้นทางสายไหมที่เชื่อมโลกโบราณเข้าไว้ด้วยกัน การค้าข้ามทวีปเอเชียทั้งทางบกและทางทะเล สินค้าบนเส้นทางสายไหม อิทธิพลของเส้นทางสายไหมต่อพัฒนาการทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของเอเชีย

Trade and social interactions on the Silk Road that wove the ancient world together, the overland and maritime Trans-Asiatic network; goods on the Silk Road; influences of the Silk Road to the social, economic, and political development in Asia.

ASA59-733 ประวัติศาสตร์ศิลปะและบทบาททางสังคมในเอเชีย 4(4-0-8)

History of Art and their Social Roles in Asia

ประวัติศาสตร์ศิลปะและบทบาททางสังคมของงานศิลปะ เครื่องปั้นดินเผา ประติมากรรม จิตรกรรม สถาปัตยกรรม การแสดงศิลปะ อิทธิพลของวัตถุวัฒนธรรมต่อสังคม

History of art in Asia and the social roles of artworks; ceramics; sculptures; paintings; architecture; performing arts; influences of material culture on societies.

ASA59 -734 หัวข้อพิเศษ 4(4-0-8)

Special Topic

รายวิชาสำหรับกรณีที่อาจารย์หรือนักศึกษามีความสนใจต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นกรณีพิเศษ ในภูมิภาคเอเชีย โดยผู้สอนหรือนักศึกษาจะต้องแจ้งประเด็นที่ต้องการจะเปิดสอนหรือให้มีการเปิดสอนล่วงหน้า

A course for staff or students who wish to pursue their interest in a particular issue in the Asian region on condition that the staff member or students must give advance notice of the issue they wish to study in order for the course to be offered.

4) วิทยานิพนธ์

ASA59-932 วิทยานิพนธ์ 48 หน่วยวิชา

Thesis

เรื่องเฉพาะในเอเชียศึกษา โดยการควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ เน้นการทำวิจัยด้วยตนเอง และนำเสนอแนวคิดใหม่ในการอธิบายเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา และมีประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเอเชียศึกษา

A specific topic in Asian Studies under the guidance of the major supervisor together with a Ph.D. thesis committee, with an emphasis on independent research and development of an original argument about the topic they are studying which should contribute to the state of knowledge in Asian Studies.

3.2 ชื่อ ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ตำแหน่งทาง วิชาการ	ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิการศึกษา (สาขาวิชา)	สำเร็จการศึกษาจาก	
			สถาบัน	ปี พ.ศ.
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	สิริพร สมบูรณ์บุรณะ	Ph.D. (Indo-Pacific Studies) สม.ม. (มานุษยวิทยา) ศศ.บ. (พัฒนาชุมชน)	Jawaharlal Nehru University,	2559
			India	2536
			มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2531
			มหาวิทยาลัยขอนแก่น	
อาจารย์	ทวีลักษณ์ พลราชม	ปร.ด.(เอเชียศึกษา) ศศ.ม (สตรีศึกษา) ร.บ. (การเมืองการปกครอง)	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	2559
			มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2550
			มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2545
อาจารย์	สมรักษ์ ชัยสิงห์กานา นนท์	Ph.D. (Southeast Asian Studies) สม.ม. (มานุษยวิทยา) ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์)	National University of Singapore	2558
			มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2538
			มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2532

3.2.2 อาจารย์ผู้สอน

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	วุฒิการศึกษา (สาขาวิชา)	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปีที่สำเร็จ การศึกษา
นายรงค์ บุญสวยขวัญ	รอง ศาสตราจารย์	ปร.ด. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2549
		ศศ.ม. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2537
		สค.ม. (สังคมวิทยา)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2539
		ศศ.บ. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2529
นายรัฐวุฒิ เสนาคำ	ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	ร.ด. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2550
		M.A. (Anthropology)	Ateneo De Manila University, Philippines	2539
		ร.บ. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2529
นางอัญชลี ขยานุวัชร	ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	Ed. D (Education)	Charles Sturt University, Australia	2552
		Advanced Certificate in TESOL (Teacher Training)	University of London, England	2525
		อ.ม. (ภาษาอังกฤษ)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2518
		อ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2516
นางสาวภัทรินรินทร์ ศุภกร	ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	Ph.D (Linguistics- Sociolinguistics)	Georgetown University, USA	2545
			Monterey Institute of International	2540

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง ทางวิชาการ	วุฒิการศึกษา (สาขาวิชา)	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปีที่สำเร็จ การศึกษา
		M.A. TESOL อ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	Studies, USA จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2533
นายนิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต	ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	ปร.ด. (ไทศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2554
		ร.บ.ม. (การบริหารทรัพยากร มนุษย์)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2539
		อ.ม. (ภาษาไทย)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2523
		นศ.บ. (การผลิตรายการวิทยุและ โทรทัศน์)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	2535
		กศ.บ. (ภาษาไทย)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2518
นายเลิศชาย ศิริชัย	อาจารย์	กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2538
		กศ.ม. (ภาษาไทย)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2530
		กศ.บ. (ภาษาไทย)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2523
นายสุรินทร์ ไหมศรีกรด	อาจารย์	Ph.D. (Political Science)	University of Hawaii, USA	2534
		M.A. (Political Science)	University of Hawaii, USA	2531
		ร.บ. (การปกครอง)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2521
นางสิริพร สมบูรณ์บุรณะ	อาจารย์	Ph.D. (Indo-Pacific)	Jawaharlal Nehru University, India	2559
		สม.ม. (มานุษยวิทยา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2536
		ศศ.บ. (พัฒนาชุมชน)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2531
นางสาวพัชรี อิ่มศรี	อาจารย์	Ph.D. (Linguistics – Applied Linguistics)	University of Delaware, USA	2546
		M.A. (English – Applied Linguistics)	University of Wisconsin – Madison, USA	2542
		ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2538
นางสาวไพรินทร์ ศรีสินทร	อาจารย์	Ph.D. (Literature)	Shandong University, China	2557
		M.A. (Communication)	Chongqing University, China	2549
		อ.บ. (ภาษาจีน)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2534

4. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์

4.1 คำอธิบายโดยย่อ

การทำวิทยานิพนธ์ คือการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาเอเชียศึกษา ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาแต่ละคนจนแล้วเสร็จ พร้อมเรียบเรียงเขียนเป็นวิทยานิพนธ์ และตีพิมพ์หรือเผยแพร่ผ่านทางวิชาการหรือวิชาชีพต่างๆ ทั้งนี้ นักศึกษาสามารถเลือกใช้ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศในการเขียนวิทยานิพนธ์ก็ได้ โดยให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบัณฑิตประจำหลักสูตรฯ

4.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นักศึกษามีศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถคิดและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบและมีหลักการ สามารถประยุกต์ใช้ศาสตร์ทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ด้านเอเชียศึกษาในแขนงต่างๆ และผลการเรียนรู้ทั้ง 6 ด้าน (ดังแสดงในหมวดที่ 4 ข้อ 2) มาใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ได้ผลเป็นที่น่าพึงพอใจ

4.3 ช่วงเวลา

หลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาเริ่มทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ชั้นปีที่ 2

4.4 จำนวนหน่วยวิชา

48 หน่วยกิต

4.5 การเตรียมการ

กำหนดให้มีระบบคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จัดคาบเวลาเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา จัดทำบันทึกการให้คำปรึกษา และกำหนดให้มีการเตรียมความพร้อมก่อนการทำวิทยานิพนธ์โดยการสอบวัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ การศึกษางานวิจัยที่เคยมีมาก่อน การนำเสนอหัวข้อการนำเสนอโครงร่าง และการสอบประเมินผลความรู้

4.6 กระบวนการประเมินผล

ประเมินผลจากความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อดังต่อไปนี้

- การสอบวัดคุณสมบัติ
- การสอบประเมินผลความรู้
- การทำวิทยานิพนธ์
- การสอบวิทยานิพนธ์

หมวดที่ 4. ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
1. มีความรู้และความเข้าใจอย่างลุ่มลึกต่อสภาพความหลากหลายและลักษณะเฉพาะของสังคมเอเชีย	ให้นักศึกษาได้อ่านและวิเคราะห์ตัวบทงานเขียนต่างๆ และกรณีศึกษาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมเอเชีย
2. สร้างงานวิจัยเกี่ยวกับเอเชียศึกษาได้อย่างโดดเด่น แหลคม และมีคุณค่าต่อวงวิชาการ	มีกิจกรรมส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ เช่น การจัดสัมมนา บัณฑิตศึกษาเป็นประจำ จัดเวทีสัมมนาในระดับนานาชาติเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสนำเสนอผลงานทางวิชาการ และสนับสนุนให้นักศึกษาเดินทางไปนำเสนอผลงานวิชาการในการประชุมวิชาการทั้งในและต่างประเทศ
3. มีความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ	ส่งเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้ตำราภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนและการวิจัย ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนและนำเสนอผลงานวิจัย

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (1) มีวินัย ซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบต่อตนเอง องค์กร และสังคม
- (2) มีความเสียสละ และใช้ความรู้ความสามารถของตนเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม
- (3) มีมารยาท รู้จักกาลเทศะและระบบคุณค่าทางสังคมสมัยใหม่
- (4) มีความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนในทุกระบบสังคมและวัฒนธรรม

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (1) อาจารย์ผู้สอนต้องทำตนเป็นแบบอย่างด้านคุณธรรมและจริยธรรมทางวิชาการ
- (2) สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมทางวิชาการไว้ในการสอนทุกรายวิชา
- (3) ยกย่องชื่นชมนักศึกษาที่มีคุณธรรมจริยธรรม ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และเสียสละ

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (1) ประเมินการตรงต่อเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน และการส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด
- (2) ประเมินจากการรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.2 ความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (1) มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านเอเชียศึกษาทั้งในเชิงทฤษฎีและเนื้อหาองค์ความรู้
- (2) มีความรู้ในเชิงหลักการทฤษฎีและปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในสาขาเอเชียศึกษา
- (3) รู้จักประยุกต์ใช้องค์ความรู้เอเชียศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตในโลกยุคปัจจุบันได้อย่างรู้เท่าทัน

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- (1) ใช้การเรียนการสอนโดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทั้งการสอนและการสัมมนาในชั้นเรียน และการให้นักศึกษาปฏิบัติจากการเก็บข้อมูลภาคสนาม
- (2) มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรพิเศษให้ความรู้เฉพาะด้านแก่นักศึกษา

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (1) การจัดทำรายงานวิจัยและเค้าโครงวิจัย/เค้าโครงวิทยานิพนธ์
- (2) ประเมินจากรายงานวิจัยและเค้าโครงวิจัย/เค้าโครงวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาจัดทำ
- (3) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน และการทำข้อสอบ

2.3 ทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) สามารถอ่าน วิเคราะห์ และตีความงานเขียนได้อย่างลึกซึ้ง
- (2) มีความคิดที่เป็นระบบ เป็นเหตุเป็นผล มีวิจารณ์ญาณ
- (3) สามารถมองเห็นปัญหา วิพากษ์วิจารณ์ สามารถเสนอแนะแนวการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และเป็นนวัตกรรม
- (4) มีความใฝ่รู้และรู้จักขยายพรมแดนความรู้ของตนให้กว้างขวางและทันสมัยอยู่เสมอ
- (5) มีทักษะการคิด ทั้งในเชิงสังเคราะห์และเชิงบูรณาการ

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) การฝึกปฏิบัติจริง
- (2) การอภิปรายและสัมมนากลุ่ม ฝึกคิดแลกเปลี่ยนระหว่างกันในห้องเรียน
- (3) การวิเคราะห์กรณีศึกษาด้านเอเชียศึกษาในสถานการณ์ต่างๆ และปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นจริง
- (4) การบูรณาการความรู้ เพื่อสร้างสรรค์ ปฏิบัติการทางสังคมและงานวิจัย

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) ประเมินจากรายงานและการวิจัยของนักศึกษา
- (2) ประเมินจากการทำข้อสอบในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์ อภิปราย และวิพากษ์

2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) รู้จักบทบาทหน้าที่ในฐานะที่เป็นผู้นำในสาขาวิชาของตน
- (2) สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาเสนอแนะทางออกของปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นได้

- (3) มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบต่อสาธารณะ
- (4) มีภาวะความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นทีม
- (5) มีความน้อมใจที่จะเรียนรู้ เข้าใจและยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างบนหลักการที่ถูกต้อง

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

และความรับผิดชอบ

- (1) ฝึกความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นด้วยการมอบหมายงานให้ทำเป็นกลุ่ม
- (2) สอดแทรกในบางรายวิชาให้ศึกษากรณีศึกษาอันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคม เพื่อให้วิเคราะห์เสนอแนะทางออก
- (3) การบูรณาการความรู้ เพื่อสร้างสรรค์ ปฏิบัติการทางสังคมและงานวิจัย

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ

รับผิดชอบ

- (1) ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาในการนำเสนองานทั้งงานกลุ่มและงานเดี่ยวในชั้นเรียน
- (2) ประเมินจากผลงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำเป็นกลุ่ม
- (3) สังเกตพฤติกรรมในห้องเรียนและการเข้าเรียนของนักศึกษา

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ

- (1) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน
- (2) สามารถเลือกใช้รูปแบบของการสื่อสารนำเสนออย่างเหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันได้
- (3) สามารถจัดการความรู้ที่ตนสั่งสมมาได้อย่างเป็นระบบ นำเสนอต่อสาธารณะได้อย่างมีคุณภาพและน่าสนใจ โดยใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม
- (4) สามารถใช้วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานวิจัยเอเชียศึกษา

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข

การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) จัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศในระบบดิจิทัลที่ทันสมัยสำหรับบริการนักศึกษา และขยายพื้นที่จุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไร้สายให้ครอบคลุมทั่วบริเวณอาคารเรียนและหอพักนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย
- (2) จัดเตรียมโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัยไว้ในห้องเรียนสำหรับการนำเสนอของนักศึกษา

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร

และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) ประเมินจากเทคนิคการนำเสนองาน และการเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการทำกิจกรรมต่างๆ

3. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ปีที่	ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา
1	<p>1) นักศึกษามีความเข้าใจ เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนในทุกลัทธิและวัฒนธรรมที่แตกต่างบนหลักการที่ถูกต้อง</p> <p>2) นักศึกษามีมารยาทกับระบบคุณค่าทางสังคมสมัยใหม่ มีความเสียสละและใช้ความรู้ความสามารถของตนเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม</p> <p>3) นักศึกษามีความรู้ในเชิงหลักการทฤษฎีและปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในสาขาเอเชียศึกษา</p>
2	<p>1) นักศึกษามีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านเอเชียศึกษาทั้งในเชิงทฤษฎีและเนื้อหาองค์ความรู้ และสามารถใช้วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อ งานวิจัยเอเชียศึกษา</p> <p>2) นักศึกษามีทักษะการคิดเป็นระบบ เป็นเหตุเป็นผล มีวิจารณ์ญาณ ทั้งในเชิงสังเคราะห์และเชิงบูรณาการ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน</p> <p>3) นักศึกษาสามารถจัดการความรู้ที่ตนสั่งสมมาได้อย่างเป็นระบบ นำเสนอต่อสาธารณชนได้อย่างมีคุณภาพและน่าสนใจ โดยใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม</p>
3	<p>1) นักศึกษารู้จักประยุกต์ใช้องค์ความรู้เอเชียศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตในโลกยุคปัจจุบันได้อย่างรู้เท่าทัน</p> <p>2) นักศึกษาสามารถอ่าน วิเคราะห์ และตีความงานเขียนได้อย่างลึกซึ้งและรู้จักขยายพรมแดนความรู้ของตนให้กว้างขวางและทันสมัยอยู่เสมอ</p> <p>3) นักศึกษาสามารถมองเห็นปัญหา วิพากษ์วิจารณ์ สามารถเสนอแนะแนวการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และเป็นนวัตกรรม</p> <p>4) นักศึกษามีภาวะความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นทีม มีวินัย ซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบต่อตนเอง องค์กร และสังคม</p>

4. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

แสดงให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ในด้านใดบ้าง (สัมพันธ์กับการพัฒนาผลการเรียนรู้แต่ละด้านตามข้อ 2) โดยระบุว่าเป็นความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรอง โดยที่ผลการเรียนรู้แต่ละข้อของด้านต่างๆ ในตารางมีความหมายดังต่อไปนี้

1. คุณธรรม จริยธรรม

- 1.1 มีวินัย ซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบต่อตนเอง องค์กร และสังคม
- 1.2 มีความเสียสละ และใช้ความรู้ความสามารถของตนเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม
- 1.3 มีมารยาท รู้จักกาลเทศะและระบบคุณค่าทางสังคมสมัยใหม่
- 1.4 มีความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนใน

ทุกสังคมและวัฒนธรรม

2. ความรู้

- 2.1 มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านเอเชียศึกษาทั้งในเชิงทฤษฎีและเนื้อหาองค์ความรู้
- 2.2 มีความรู้ในเชิงหลักการทฤษฎีและปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในสาขาเอเชียศึกษา
- 2.3 รู้จักประยุกต์ใช้องค์ความรู้เอเชียศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตในโลกยุคปัจจุบันได้อย่างรู้เท่าทัน

3. ทักษะทางปัญญา

- 3.1 สามารถอ่าน วิเคราะห์ และตีความงานเขียนได้อย่างลึกซึ้ง
- 3.2 มีความคิดที่เป็นระบบ เป็นเหตุเป็นผล มีวิจารณ์ญาณ
- 3.3 สามารถมองเห็นปัญหา วิพากษ์วิจารณ์ สามารถเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และเป็นนวัตกรรม
- 3.4 มีความใฝ่รู้และรู้จักขยายพรมแดนความรู้ของตนให้กว้างขวางและทันสมัยอยู่เสมอ
- 3.5 มีทักษะการคิด ทั้งในเชิงสังเคราะห์และเชิงบูรณาการ

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 4.1 รู้จักบทบาทหน้าที่ในฐานะที่เป็นผู้นำในสาขาวิชาของตน
- 4.2 สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาเสนอแนะทางออกของปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นได้
- 4.3 มีความรับผิดชอบต่อในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบต่อสาธารณะ
- 4.4 มีภาวะความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นทีม
- 4.5 มีความน้อมใจที่จะเรียนรู้ เข้าใจและยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างบนหลักการที่ถูกต้อง

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 5.1 สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน
- 5.2 สามารถเลือกใช้รูปแบบของการสื่อสารนำเสนออย่างเหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่

แตกต่างกันได้

5.3 สามารถจัดการความรู้ที่ตนสั่งสมมาได้อย่างเป็นระบบ นำเสนอต่อสาธารณะได้อย่างมีคุณภาพและน่าสนใจ โดยใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม

5.4 สามารถใช้วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานวิจัยเอเชียศึกษา

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา
(Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา / ระดับทักษะ	1.คุณธรรม จริยธรรม				2.ความรู้			3.ทักษะทางปัญญา					4.ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ					5.ทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ				
	1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	3.1	3.2	3.3	3.4	3.5	4.1	4.2	4.3	4.4	4.5	5.1	5.2	5.3	5.4	
หมวดวิชาบังคับ -กลุ่มวิชาทฤษฎี																						
ASA59-601 ทฤษฎีสังคมจากยุคคลาสสิกถึง ยุคสมัยใหม่	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	○	●	○	○	○	●	
ASA59-602 ทฤษฎีสังคมยุคหลังสมัยใหม่และ ร่วมสมัย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○	
-กลุ่มวิชาเฉพาะเอเชียศึกษา																						
ASA59-611 เอเชียหลังสงครามโลกครั้งที่สอง	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	○	○	○	○	○	○	
-กลุ่มวิชาการระเบียบวิธีวิจัย																						
ASA59-621 วิธีคิดและวิธีวิทยาในการวิจัย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	
ASA59-622 ทฤษฎีเพื่อการวิจัย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	●	○	
ASA59-623 ประเด็นวิจัยสำหรับเอเชียศึกษา	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	

รายวิชา / ระดับทักษะ	1.คุณธรรม จริยธรรม				2.ความรู้			3.ทักษะทางปัญญา					4.ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ					5.ทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ				
	1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	3.1	3.2	3.3	3.4	3.5	4.1	4.2	4.3	4.4	4.5	5.1	5.2	5.3	5.4	
ASA59-721 สัมมนาวิทยานิพนธ์	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
หมวดวิชาเลือก																						
ASA59-631 การเคลื่อนย้าย และการข้าม พรมแดนในเอเชีย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-632 ทุนนิยม ความยากจน และความ มั่งคั่งในเอเชีย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-633 การเมืองและกลุ่มเคลื่อนไหวทาง การเมืองในเอเชีย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-634 ศาสนากับขบวนการเคลื่อนไหว ทางศาสนาในเอเชีย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-635 วัฒนธรรมสมัยนิยมในเอเชีย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-636 อัตลักษณ์และการอ้างชาติพันธุ์ ในเอเชีย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-637 นิเวศวิทยามนุษย์และภูมิทัศน์ใน เอเชีย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-638 เพศวิถีและเพศสภาพในเอเชีย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○

รายวิชา / ระดับทักษะ	1.คุณธรรม จริยธรรม				2.ความรู้			3.ทักษะทางปัญญา					4.ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ					5.ทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			
	1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	3.1	3.2	3.3	3.4	3.5	4.1	4.2	4.3	4.4	4.5	5.1	5.2	5.3	5.4
ASA59-639 นโยบายสาธารณะในบริบทของ บูรณาการของอาเซียน	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-731 การสร้างมรดกทางวัฒนธรรมใน เอเชีย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-732 เส้นทางสายไหม	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-733 ประวัติศาสตร์ศิลปะและบทบาท ทางสังคมในเอเชีย	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○
ASA59-734 หัวข้อพิเศษ	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○
หมวดวิชาวิทยานิพนธ์																					
ASA59-932 วิทยานิพนธ์	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนนให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2549 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 (ภาคผนวก ข)

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

การกำหนดระบบและกลไกการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ เกิดขึ้นเพื่อแสดงหลักฐานยืนยันหรือสนับสนุนว่านักศึกษาและคณาจารย์บัณฑิตทุกคนมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ทุกด้าน เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาเอก สาขาเอเชียศึกษา เป็นอย่างน้อย

2.1. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขณะนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

การทวนสอบในทุกรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ การสัมมนา การทำวิทยานิพนธ์ จะต้องสอดคล้องกับกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ โดยให้เป็นความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนในการออกข้อสอบหรือกำหนดกลไกและกระบวนการสอบ และมีการประเมินแผนการสอนสัมพันธ์กับการประเมินข้อสอบ การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนจากผลการสอบ โดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร และ/หรือ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภายในและภายนอกสถาบัน รวมถึงการประเมินอาจารย์ และมีระบบแสดงความคิดเห็นต่อการสอนของอาจารย์โดยนักศึกษา ส่วนการทวนสอบในระดับหลักสูตร ให้มีระบบประกันคุณภาพภายในของสาขาเอเชียศึกษาเอง ระบบประกันคุณภาพภายในระดับสำนักวิชา และระบบประกันคุณภาพภายในระดับสถาบัน เพื่อดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

2.2. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา เน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อของคณาจารย์บัณฑิต โดยทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง แล้วนำผลที่ได้มาเป็นข้อมูลในการประเมินคุณภาพของหลักสูตร การพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน โดยมีหัวข้อการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

(1) สภาวะการได้งานทำหรือศึกษาต่อของคณาจารย์บัณฑิต ประเมินจากการได้งานทำหรือศึกษาต่อตรงตามสาขาหรือในสาขาที่เกี่ยวข้อง และระยะเวลาในการหางาน โดยทำการประเมินจากคณาจารย์บัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษา

(2) ตำแหน่งงานและความก้าวหน้าในสายงานของคณาจารย์บัณฑิต

(3) ความพึงพอใจของคณาจารย์บัณฑิต ต่อความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้จากหลักสูตร ที่ใช้ในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ พร้อมกับเปิดโอกาสให้มีการเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(4) ความพึงพอใจของผู้ใช้คณาจารย์บัณฑิตหรือนายจ้าง พร้อมกับเปิดโอกาสให้มีข้อเสนอแนะต่อสิ่งที่คาดหวังหรือต้องการจากหลักสูตรในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

(5) ความพึงพอใจของสถาบันการศึกษาอื่น ซึ่งรับคณาจารย์ที่สำเร็จจากหลักสูตร เข้าร่วมงานในระดับหลังปริญญาเอก (postdoctoral research program) โดยประเมินทางด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติอื่นๆ

(6) ความเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์พิเศษและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของคณาจารย์ที่สำเร็จการศึกษา กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้อุทิศความรู้ และการปรับปรุงหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางการศึกษาและสังคมในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

(7) ผลงานของนักศึกษาและคณาจารย์ที่สามารถวัดเป็นรูปธรรมได้ เช่น

- จำนวนผลงานวิจัยใหม่ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในรูปแบบความเรียงการวิจัยหรือหนังสือ
- จำนวนการนำเสนอผลงานวิจัยใหม่ในการประชุมวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ
- จำนวนกิจกรรมเพื่อสังคมและประเทศชาติ

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของหลักสูตร

3.1 สอบรายวิชาต่างๆผ่านครบถ้วนตามหลักสูตรโดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาที่เรียนไม่ต่ำกว่า 3.00

3.2 มีผลการสอบภาษาอังกฤษอยู่ในระดับผ่าน หรือลงทะเบียนเรียนรายวิชาตามที่สำนักวิชาศิลปศาสตร์เปิดสอน และมีผลการศึกษาในระดับผ่าน

3.3 สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่หลักสูตรฯ แต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

3.4 ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการระดับนานาชาติหรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

มีการปฐมนิเทศแนะนำอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของมหาวิทยาลัย สำนักวิชา และหลักสูตรที่สอน โดยสาระประกอบด้วย

- บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในพันธกิจของสถาบัน
- สิทธิผลประโยชน์ของอาจารย์ และกฎระเบียบต่างๆ
- หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ของสาขาวิชา

และมีอาจารย์อาวุโสเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง โดยมีหน้าที่ให้คำแนะนำและการปรึกษาเพื่อเรียนรู้และปรับตัวเองเข้าสู่การเป็นอาจารย์ในสาขาวิชา มีการนิเทศการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ต้องสอน และมีการประเมินและติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของอาจารย์ใหม่

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การวิจัย โดยสนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน การประชุมทางวิชาการทั้งในและ/หรือต่างประเทศ

2.2 การเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

2.3 มีการกระตุ้นอาจารย์พัฒนาผลงานทางวิชาการ และการขอตำแหน่งทางวิชาการ

2.4 ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้ทันสมัย

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

1) มีคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรที่ทำหน้าที่วางแผนและดำเนินการควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร โดยมีการประชุมภาคการศึกษาอย่างน้อย 2 ครั้ง

2) มีคณะกรรมการประจำสำนักวิชากำกับดูแลคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรในภาพรวม

3) ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทำหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และการติดตามประเมินผลหลักสูตร

4) มีอาจารย์ผู้ประสานงานรายวิชาทำหน้าที่จัดทำ มคอ. 3 และ มคอ. 5 และวางแผนการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการปรับปรุงรายวิชาที่รับผิดชอบให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ

2. บัณฑิต

1) มีการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตทุกปี เพื่อนำข้อมูลมาปรับหลักสูตร

2) มีการสำรวจการได้งานทำของบัณฑิตทุกปี

3 . นักศึกษา

3.1 การรับนักศึกษา

หลักสูตรมีกระบวนการการรับนักศึกษา โดยประเมินคุณสมบัติเบื้องต้นและการสัมภาษณ์โดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร เพื่อคัดเลือกนักศึกษาที่มีความเหมาะสมในการเรียนและการทำวิจัย

3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

- หลักสูตรจัดอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้กับนักศึกษาทุกคน เพื่อให้คำปรึกษาทั้งเรื่องวิชาการและเรื่องทั่วไป

- หลักสูตรจัดกิจกรรมวิชาการเพื่อเพิ่มความรู้และศักยภาพให้กับนักศึกษา โดยผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้กำหนดรูปแบบกิจกรรม ดำเนินการและประเมินผลกิจกรรม เพื่อปรับปรุงกิจกรรมให้มีประโยชน์ตรงตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

- ผู้รับผิดชอบหลักสูตรติดตามและรายงานความก้าวหน้า ของผู้เรียน และอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรรับทราบ
- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรหาแนวทางในการลดอัตราการต้อออกของนักศึกษาโดยดำเนินการประชุมหรือหลังสิ้นสุตภาคการศึกษา
- ผู้รับผิดชอบหลักสูตรดำเนินการสำรวจความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตรในทุกปีการศึกษา และให้นำผล การประเมินแจ้งให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรรับทราบเพื่อพิจารณาปรับปรุงคุณภาพของการบริหารหลักสูตร

4. อาจารย์

4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

- มีระบบและกระบวนการรับอาจารย์ใหม่ของหลักสูตรโดยผู้รับผิดชอบหลักสูตรกำหนดคุณสมบัติเบื้องต้นและนำเสนอคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรเพื่อพิจารณา จากนั้นจึงนำเสนอคณบดีสำนักวิชาเพื่อขออนุมัติและส่งเรื่องเพื่อดำเนินการต่อไปยังส่วนการเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการรับสมัครและสอบสัมภาษณ์ตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย
- มีระบบและกระบวนการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบหลักสูตรและคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรโดยผ่านคณะกรรมการประจำสำนักวิชาเพื่อให้ความเห็นชอบ
- มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้ดำเนินการจัดผู้สอนในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนโดยประเมินจากความเชี่ยวชาญผลประเมินการสอนในที่ผ่านมาและภาระงานโดยรวม
- มีบพัฒนาวิชาการของอาจารย์เพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

4.2 คุณภาพอาจารย์

มีการติดตามและกระตุ้นให้อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นผ่านระบบประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละปีโดยให้อาจารย์กำหนดเป้าหมาย และข้อตกลงร่วมในการทำงานวิชาการที่เป็นรูปธรรมในแต่ละปี

4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

- อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการติดตามและรายงานอัตราการคงอยู่ของอาจารย์ให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรทราบทุกปี
- อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ผู้สอนต่อการบริหารงานของหลักสูตรและรายงานให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรทราบทุกปี

5. หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน

5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร

- มีระบบกลไกในการออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตรผ่านการวิพากษ์การเรียนการสอนเมื่อสิ้นสุตภาคการศึกษา เพื่อสรุปปัญหาและแนวทางการพัฒนา

5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

- อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทำหน้าที่กำหนดผู้สอนในแต่ละรายวิชาโดยพิจารณาจากความเชี่ยวชาญผลการประเมินการสอนที่ผ่านมาและภาระงานสอนโดยรวมแล้วนำเสนอคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรเพื่อพิจารณา

- อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทำหน้าที่ติดตามการจัดทำ มคอ. 3 และ มคอ. 5 ในแต่ละภาคการศึกษาแล้วนำผลที่ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่องการเรียนการสอนผ่านการประชุมอาจารย์เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา

- อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทำหน้าที่ติดตามการจัดทำ มคอ. 3 และให้จัดประชุมอาจารย์ผู้สอนเพื่อนำเสนอแผนการสอนและ มคอ. 3 ก่อนเปิดภาคการศึกษา

- มีระบบการรับการอุทธรณ์ของนักศึกษาผ่านอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและนำเข้าคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรเพื่อพิจารณา

5.3 การประเมินผู้เรียน

มีการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เช่น การตรวจสอบการประเมินผล การเรียนรู้ของนักศึกษาการประเมินการเรียนการสอนการจัดการเรียนการสอน การทบทวนผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาโดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรผ่านการประชุมเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

6.1. การบริหารงบประมาณ

มหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณประจำปี ทั้งงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้เพื่อจัดซื้อตำรา สื่อการเรียนการสอน โสตทัศนูปกรณ์ และ วัสดุครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา

6.2. ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม

มหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านหนังสือ ตำราเฉพาะทาง และมีอุปกรณ์ที่ใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอย่างพอเพียง โดยที่ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีเอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อการศึกษาที่สัมพันธ์กับสาขาเอเชียศึกษา ดังนี้

หนังสือภาษาไทย	1,355	เล่ม
หนังสือภาษาอังกฤษ	2,783	เล่ม
วารสารภาษาไทย	36	ชื่อเรื่อง
วารสารภาษาอังกฤษ	6	ชื่อเรื่อง
ฐานข้อมูลออนไลน์	10	ชื่อเรื่อง

นอกจากนี้ ยังมีสื่อการศึกษาในรูปแบบอื่นๆ เช่น VCD, DVD, CD-ROM, แผ่นที่, หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บริการห้องสมุดผ่านระบบอินเทอร์เน็ตทั่วประเทศ (Journal-Link และ VLS) และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

6.3. การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

มีการประสานงานกับศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา ในการจัดซื้อหนังสือ และตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อบริการให้อาจารย์และนักศึกษาได้ค้นคว้า และใช้ประกอบการเรียนการสอน ในการประสานการจัดซื้อหนังสือ นั้น อาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา จะมีส่วนร่วมในการเสนอแนะรายชื่อหนังสือ ตลอดจนสื่ออื่นๆ ที่จำเป็น นอกจากนี้อาจารย์พิเศษที่เชิญมาสอนบางรายวิชาและบางหัวข้อ ก็มีส่วนในการเสนอแนะรายชื่อหนังสือ สำหรับให้ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษาจัดซื้อหนังสือด้วย

6.4. การประเมินความเพียงพอของทรัพยากรการเรียนรู้

มีคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร จะประสานงานกับการจัดซื้อจัดหาหนังสือเพื่อเข้าสู่ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา และทำหน้าที่ประเมินความเพียงพอของหนังสือ ตำรา นอกจากนี้มีเจ้าหน้าที่ ด้านโสตทัศนอุปกรณ์ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อของอาจารย์

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน

ตัวบ่งชี้และเป้าหมาย	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
1.อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X	X	X
2.มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาชา/สาขาวิชา (ถ้ามี)	X	X	X	X	X
3.มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
4.จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
5.จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X	X
6.มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดในมคอ.3 และมคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	X	X
7.มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ		X	X	X	X

ตัวบ่งชี้และเป้าหมาย	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว					
8.อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X	X	X
9.อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X	X	X
10.จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	X	X	X	X	X
11.ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0				X	X
12.ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0					X
รวมตัวบ่งชี้ (ข้อ) ในแต่ละปี	9	10	10	11	12
ตัวบ่งชี้บังคับ (ข้อที่)	1-5	1-5	1-5	1-5	1-5
ตัวบ่งชี้ต้องผ่านรวม (ข้อ)	8	8	8	9	10

เกณฑ์ประเมิน: หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ต้องผ่านเกณฑ์ประเมินดังนี้ ตัวบ่งชี้บังคับ (ตัวบ่งชี้ที่ 1-5) มีผลดำเนินการบรรลุตามเป้าหมาย และมีจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้อรวม โดยพิจารณาจากจำนวนตัวบ่งชี้บังคับและตัวบ่งชี้อรวมในแต่ละปี

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

กระบวนการที่จะใช้ในการประเมินและปรับปรุงยุทธศาสตร์ที่วางแผนไว้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั้น พิจารณาจากตัวผู้เรียน โดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องประเมินผู้เรียนในทุกๆ หัวข้อ ว่ามีความเข้าใจหรือไม่ โดยอาจประเมินจากการทดสอบย่อย การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา การอภิปรายโต้ตอบจากนักศึกษา การตอบคำถามของนักศึกษาในชั้นเรียน ซึ่งเมื่อรวบรวมข้อมูลจากที่กล่าวข้างต้นแล้ว ก็ควรจะสามารประเมินเบื้องต้นได้ว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจหรือไม่ หากวิธีการที่ใช้ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ ก็จะต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีสอน การทดสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน จะสามารถชี้ได้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจหรือไม่ในเนื้อหาที่ได้สอนไป หากพบว่ามีปัญหาก็จะต้องมีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในอนาคตต่อไป

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

ให้นักศึกษาได้มีการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในทุกด้าน ทั้งด้านทักษะกลยุทธ์การสอน การตรงต่อเวลา การชี้แจงเป้าหมาย วัตถุประสงค์รายวิชา ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลรายวิชา และการใช้สื่อการสอน ในทุกรายวิชา

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 ประเมินจากนักศึกษาและศิษย์เก่า

ดำเนินการประเมินจากนักศึกษา โดยติดตามจากผลการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งอาจารย์สามารถประเมินผลการทำงานได้ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการจนถึงขั้นตอนการนำเสนอเป็นรายบุคคล และสำหรับศิษย์เก่า นั้นจะประเมินโดยใช้แบบสอบถามหรืออาจจะจัดประชุมศิษย์เก่าตามโอกาสที่เหมาะสม

2.2 ประเมินจากนายจ้างหรือสถานประกอบการ

ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์จากสถานประกอบการ หรือใช้วิธีการส่งแบบสอบถามไปยังผู้ใช้ดุษฎีบัณฑิต

2.3 ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือที่ปรึกษา

ดำเนินการโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความเห็นหรือจากข้อมูลในรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตร หรือจากรายงานของการประเมินผลการประกันคุณภาพภายใน

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามที่กำหนดในรายละเอียดหลักสูตร

ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในหมวด 7 ข้อ 7 โดยคณะกรรมการประเมินอย่างน้อย 3 คน ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาเดียวกันอย่างน้อย 1 คน (ควรเป็นคณะกรรมการประเมินชุดเดียวกับการประกันคุณภาพภายใน)

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

จากการรวบรวมข้อมูลการประเมินทั้งหมด จะทำให้ทราบปัญหาของการบริหารหลักสูตรทั้งในภาพรวม และในแต่ละรายวิชา กรณีที่พบปัญหาของรายวิชาที่สามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงรายวิชานั้นๆ ได้ทันที ซึ่งก็จะเป็นการปรับปรุงย่อย ในการปรับปรุงย่อยนั้นควรทำให้ตลอดเวลาที่พบปัญหา สำหรับการปรับปรุงหลักสูตรทั้งฉบับนั้น จะกระทำทุก 5 ปี ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ดุษฎีบัณฑิตอยู่เสมอ

ภาคผนวก ก
ตารางเปรียบเทียบหลักสูตรหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาเอเชียศึกษา
หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2554 กับหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559

ตารางเปรียบเทียบโครงสร้างรายละเอียดหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาเอเชียศึกษา

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2554	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2559	หมายเหตุ การเปลี่ยนแปลง
<p>1. ชื่อหลักสูตร</p> <p>ภาษาไทย : หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา</p> <p>ภาษาอังกฤษ : Doctor of Philosophy in Asian Studies</p>	<p>1. ชื่อหลักสูตร</p> <p>ภาษาไทย : หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา</p> <p>ภาษาอังกฤษ : Doctor of Philosophy Program in Asian Studies</p>	เพิ่มคำว่า Program
<p>2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา</p> <p>ภาษาไทย ชื่อเต็ม : ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (เอเชียศึกษา) ชื่อย่อ : ปร.ด. (เอเชียศึกษา)</p> <p>ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม : Doctor of Philosophy (Asian Studies) ชื่อย่อ : Ph.D.(Asian Studies)</p>	<p>2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา</p> <p>ภาษาไทย ชื่อเต็ม : ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (เอเชียศึกษา) ชื่อย่อ : ปร.ด. (เอเชียศึกษา)</p> <p>ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม : Doctor of Philosophy (Asian Studies) ชื่อย่อ : Ph.D.(Asian Studies)</p>	คงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง
<p>3. โครงสร้างหลักสูตร</p> <p>3.1 แบบ 1.1 จำนวนหน่วยวิชารวม 16</p> <p>3.1.1 หมวดวิชาบังคับ (กลุ่มวิชาสัมมนา) ไม่นับหน่วยวิชา</p> <p>ASA-691 สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง 1(2-4-6)</p> <p>ASA-692 สัมมนาประเด็นสำคัญในการศึกษาเอเชีย 1(2-4-6)</p>	<p>3. โครงสร้างหลักสูตร</p> <p>3.1 แบบ 1.1 - ยกเลิก -</p>	เปลี่ยนแปลงจากโครงสร้างหลักสูตรเดิม (พ.ศ. 2554) ซึ่งมีทั้งหมด 4 แบบ หลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2559) เหลือเพียง 1 แบบ คือ

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2554	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2559	หมายเหตุ การเปลี่ยนแปลง
<p>ASA-693 สัมมนาวิธีวิทยาเอเชียศึกษา 1(2-4-6)</p> <p>ASA-794 สัมมนาวิทยานิพนธ์ 1(2-4-6)</p> <p>3.1.2 หมวดวิชาวิทยานิพนธ์</p> <p>ASA-931 วิทยานิพนธ์ (16 หน่วยวิชา)</p> <p>3.2 แบบ 1.2 จำนวนหน่วยวิชารวม 24</p> <p>3.2.1 หมวดวิชาบังคับ (กลุ่มวิชาสัมมนา) ไม่นับหน่วยวิชา</p> <p>ASA-691 สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง 1(2-4-6)</p> <p>ASA-692 สัมมนาประเด็นสำคัญในการศึกษาเอเชีย 1(2-4-6)</p> <p>ASA-693 สัมมนาวิธีวิทยาเอเชียศึกษา 1(2-4-6)</p> <p>ASA-794 สัมมนาวิทยานิพนธ์ 1(2-4-6)</p> <p>3.2.2 หมวดวิชาวิทยานิพนธ์</p> <p>ASA-932 วิทยานิพนธ์ (24 หน่วยวิชา)</p> <p>3.3 แบบ 2.1 จำนวนหน่วยวิชารวม 16</p> <p>3.3.1 หมวดวิชาบังคับ (กลุ่มวิชาญาณวิทยา) ไม่นับหน่วยวิชา</p> <p>ASA-601 การอ่านทฤษฎีเพื่อการวิจัย I 1(4-0-8)</p> <p>ASA-602 การอ่านทฤษฎีเพื่อการวิจัย II 1(4-0-8)</p> <p>ASA-603 การอ่านทฤษฎีเพื่อการวิจัย III 1(4-0-8)</p>	<p>3.2 แบบ 1.2 - ยกเลิก -</p> <p>3.3 แบบ 2.1 จำนวนหน่วยกิตรวม 64</p> <p>3.3.1 หมวดวิชาบังคับ 13 หน่วยกิต</p> <p>3.3.1.1 กลุ่มวิชาทฤษฎี 8 หน่วยกิต</p> <p>ASA59-601 ทฤษฎีสังคมจากยุคคลาสสิกถึงยุคสมัยใหม่ 4(4-0-8)</p> <p>ASA59-602 ทฤษฎีสังคมยุคหลังสมัยใหม่และร่วมสมัย 4(4-0-8)</p>	<p>โครงสร้างแบบ 2.1 โดยมีการปรับปรุงกลุ่มวิชาและเพิ่มรายวิชาใหม่ ในบางรายวิชาชื่อวิชายังคงเดิมแต่มีการปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้ทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ด้านต่างๆ ในขอบเขตทั่วโลก เนื้อหารายวิชาให้ความสำคัญและสอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์จริงที่ส่งผลกระทบต่ออนาคตของเอเชียและโลกให้มากขึ้น โดยมุ่งเน้น สถานการณ์ข้ามพรมแดน/ข้ามรัฐชาติ ด้านต่าง ๆ ซึ่งย่อมส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงในเอเชีย และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเอเชียโดยตรง</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องต่อการ</p>

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2554	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2559	หมายเหตุ การเปลี่ยนแปลง
3.3.2 หมวดวิชาบังคับ (กลุ่มวิชาสัมมนา) ไม่นับหน่วยวิชา	3.3.1.2 กลุ่มวิชาเฉพาะเอเชียศึกษา 1 หน่วยกิต	เปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยใน
ASA-691 สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง 1(2-4-6)	ASA59-611 เอเชียหลังสงครามโลกครั้งที่สอง 4(4-0-8)	ประการแรก ต้องมีการ
ASA-692 สัมมนาประเด็นสำคัญในการศึกษาเอเชีย 1(2-4-6)	3.3.1.3 กลุ่มวิชาระเบียบวิธีวิจัย (ไม่นับหน่วยวิชา 16 รายวิชา)	ปรับเปลี่ยนรายวิชาให้
ASA-693 สัมมนาวิธีวิทยาเอเชียศึกษา 1(2-4-6)	ASA59-621 วิธีคิดและวิธีวิทยาในการวิจัย 4(2-4-6)	ครอบคลุมเนื้อหาที่
ASA-794 สัมมนาวิทยานิพนธ์ 1(2-4-6)	ASA59-622 ทฤษฎีเพื่อการวิจัย 4(2-4-6)	เปลี่ยนแปลงนี้อย่างรอบด้าน
3.3.3 หมวดวิชาเลือก (เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 1 หน่วยวิชา)	ASA59-623 ประเด็นวิจัยสำหรับเอเชียศึกษา 4(2-4-6)	และปรับเปลี่ยนวิธีทำความเข้าใจ
ASA-611 พรหมแดนและกระบวนการข้ามชาติในเอเชีย 1(4-0-8)	ASA59-721 สัมมนาวิทยานิพนธ์ 1(2-4-6)	เข้าใจที่จะช่วยให้สามารถเข้าใจ
ASA-612 ทุนนิยม ความยากจน และความมั่งคั่ง 1(4-0-8)	3.3.2 หมวดวิชาเลือก (ไม่น้อยกว่า) 4 หน่วยกิต	การเปลี่ยนแปลงที่มีความ
ในเอเชีย	631 การเคลื่อนย้าย และการข้ามพรหมแดน 4(4-0-8)	หลากหลายและซับซ้อนได้ดีขึ้น
ASA-613 การเมืองและการเคลื่อนไหวทางการเมือง 1(4-0-8)	ในเอเชีย	ประการที่สอง ต้องมีการ
ในเอเชีย	ASA59-632 ทุนนิยม ความยากจน และความมั่งคั่ง 4(4-0-8)	เปลี่ยนแปลงแนวทางการสอน
ASA-614 ศาสนากับขบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนา 1(4-0-8)	ในเอเชีย	และการทำวิจัยที่จะทำให้นักศึกษาสนใจทำวิทยานิพนธ์
ในเอเชีย	ASA59-633 การเมืองและกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมือง 4(4-0-8)	ในประเด็นใหม่ๆ ดังกล่าวมากขึ้น
ASA-615 การเมืองของการสร้างประวัติศาสตร์ในเอเชีย 1(4-0-8)	ในเอเชีย	ประการที่สาม ต้องมีการ
ASA-616 สื่อกับวัฒนธรรมสมัยนิยมในเอเชีย 1(4-0-8)	ASA59-634 ศาสนากับขบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนา 4(4-0-8)	เตรียมอาจารย์ในการสนับสนุน
ASA-617 นิเวศวิทยามนุษย์และภูมิทัศน์ในเอเชีย 1(4-0-8)	ในเอเชีย	การเรียนการสอนและการเป็น
ASA-618 เพศวิถีและเพศสภาพในเอเชีย 1(4-0-8)	ASA59-635 วัฒนธรรมสมัยนิยมในเอเชีย 4(4-0-8)	ที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ที่
ASA-619 การสร้างมรดกทางวัฒนธรรมในเอเชีย 1(4-0-8)	ASA59-636 อัตลักษณ์และการอ้างชาติพันธุ์ในเอเชีย 4(4-0-8)	หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้
ASA-711 วรรณกรรมและนิทานพื้นบ้านในเอเชีย 1(4-0-8)	ASA59-637 นิเวศวิทยามนุษย์และภูมิทัศน์ในเอเชีย 4(4-0-8)	

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2554	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2559	หมายเหตุ การเปลี่ยนแปลง
ASA-712 หัวข้อพิเศษ 1(4-0-8)	ASA59-638 เพศวิถีและเพศสภาพในเอเชีย 4 (4-0-8)	นักศึกษามีความสามารถทำ วิทยานิพนธ์ได้ทุกหัวข้อตามที่ ตนสนใจ
3.3.4 หมวดวิชาวิทยานิพนธ์	ASA59-639 นโยบายสาธารณะในบริบทของ การบูรณาการอาเซียน 4 (4-0-8)	
ASA-933 วิทยานิพนธ์ (12 หน่วยวิชา)	ASA59-731 การสร้างมรดกทางวัฒนธรรมในเอเชีย 4 (4-0-8)	
	ASA59-732 เส้นทางสายไหม 4 (4-0-8)	
	ASA59-733 ประวัติศาสตร์ศิลปะและบทบาททางสังคม ในเอเชีย 4 (4-0-8)	
	ASA59-734 หัวข้อพิเศษ 4 (4-0-8)	
3.4 แบบ 2.2 จำนวนหน่วยวิชารวม 24	3.3.3 หมวดวิทยานิพนธ์ 48 หน่วยกิต	
3.4.1 หมวดวิชาบังคับ (กลุ่มวิชาญาณวิทยา) ไม่นับหน่วยวิชา	ASA59-932 วิทยานิพนธ์ 48 หน่วยกิต	
ASA-601 การอ่านทฤษฎีเพื่อการวิจัย I 1(4-0-8)	3.4 แบบ 2.2 - ยกเลิก -	
ASA-602 การอ่านทฤษฎีเพื่อการวิจัย II 1(4-0-8)		
ASA-603 การอ่านทฤษฎีเพื่อการวิจัย III 1(4-0-8)		
3.4.2 หมวดวิชาบังคับ (กลุ่มวิชาสัมมนา) ไม่นับหน่วยวิชา		
ASA-691 สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง 1(2-4-6)		
ASA-692 สัมมนาประเด็นสำคัญในการศึกษาเอเชีย 1(2-4-6)		
ASA-693 สัมมนาวิธีวิทยาเอเชียศึกษา 1(2-4-6)		

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2554	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2559	หมายเหตุ การเปลี่ยนแปลง
ASA-794 สัมมนาวิทยานิพนธ์ 1(2-4-6) 3.4.3 หมวดวิชาเลือก (เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 1 หน่วยวิชา) ASA-611 พรมแดนและกระบวนการข้ามชาติในเอเชีย 1(4-0-8) ASA-612 ทุนนิยม ความยากจน และความมั่งคั่งในเอเชีย 1(4-0-8) ASA-613 การเมืองและการเคลื่อนไหวทางการเมืองในเอเชีย 1(4-0-8) ASA-614 ศาสนากับกระบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนา 1(4-0-8) ในเอเชีย ASA-615 การเมืองของการสร้างประวัติศาสตร์ในเอเชีย 1(4-0-8) ASA-616 สื่อกับวัฒนธรรมสมัยนิยมในเอเชีย 1(4-0-8) ASA-617 นิเวศวิทยามนุษย์และภูมิทัศน์ในเอเชีย 1(4-0-8) ASA-618 เพศวิถีและเพศสภาพในเอเชีย 1(4-0-8) ASA-619 การสร้างมรดกทางวัฒนธรรมในเอเชีย 1(4-0-8) ASA-711 วรรณกรรมและนิทานพื้นบ้านในเอเชีย 1(4-0-8) ASA-712 หัวข้อพิเศษ 1(4-0-8) 3.4.4 หมวดวิชาวิทยานิพนธ์ ASA-934 วิทยานิพนธ์ (16 หน่วยวิชา)		

ภาคผนวก ข.

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยการศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. 2549 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2549**

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นไปด้วยความเหมาะสม สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ขาด้อย่างเหมาะสมตามความในมาตรา 16 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. 2535 ประกอบกับมติของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในการประชุมครั้งที่ 2/2549 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2549 จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2549”

ข้อ 2. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“สภาวิชาการ”	หมายถึง	สภาวิชาการมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“หลักสูตร”	หมายถึง	หลักสูตรบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร”	หมายถึง	คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรนั้นๆ ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร”	หมายถึง	ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรนั้นๆ ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“คณะดี”	หมายถึง	คณะดีประจำสำนักวิชาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“งานรายวิชา”	หมายถึง	งานรายวิชาที่เปิดสอนตามหลักสูตรนั้นๆ ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“คณาจารย์บัณฑิต”	หมายถึง	คณาจารย์ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้เป็นผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา

- ข้อ 4. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อข้างต้นนี้ และให้มีอำนาจออกหลักเกณฑ์ ประกาศ คำสั่ง หรือระเบียบปฏิบัติไม่ขัด หรือไม่แย้งกับข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีได้กำหนดหลักการและกฏาปฏิบัติไว้ในข้อบังคับนี้ หรือในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างถึง ให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพิจารณา และเสนอความเห็นต่ออธิการบดีเพื่อวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด 2 การรับเข้าศึกษา

- ข้อ 5. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษา
- 5.1 หลักสูตรประกาศนโยบายบัณฑิต
- 5.1.1 สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีหลักฐานรับรองว่าจะสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง โดยมีผลการเรียนอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้
- (1) ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50 หรือเทียบเท่า หรือ
 - (2) ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และมีประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่จะเข้าศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานหรือจากผู้บังคับบัญชา หรือ
 - (3) ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร
- 5.1.2 มีคุณสมบัติเฉพาะตามที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรกำหนด
- 5.1.3 ไม่มีโรคติดต่อหรือโรคร้ายแรง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา โดยมีหนังสือรับรองจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- 5.1.4 มีความประพฤติดี
- 5.2 หลักสูตรปริญญาโท
- 5.2.1 สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าหรือมีหลักฐานรับรองว่าจะสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง โดยมีผลการเรียนอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้
- (1) ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50 หรือเทียบเท่า หรือ
 - (2) ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 หรือเทียบเท่า และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในวิชาเอกซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่จะเข้าศึกษาไม่ต่ำกว่า 2.75 หรือเทียบเท่า หรือ
 - (3) ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และมีประสบการณ์ในการทำงานซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา ไม่น้อยกว่า 1 ปี โดยมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานหรือจากผู้บังคับบัญชา หรือ
 - (4) ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร
- 5.2.2 มีคุณสมบัติเฉพาะตามที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรกำหนด
- 5.2.3 ไม่มีโรคติดต่อหรือโรคร้ายแรง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา โดยมีหนังสือรับรองจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- 5.2.4 มีความประพฤติดี

- 5.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
 - 5.3.1 สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีหลักฐานรับรองว่าจะสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง
 - 5.3.2 มีคุณสมบัติเฉพาะตามที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรกำหนด
 - 5.3.3 ไม่มีโรคติดต่อหรือโรคร้ายแรง ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา โดยมีหนังสือรับรองจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
 - 5.3.4 มีความประพฤติดี
- 5.4 หลักสูตรปริญญาเอก
 - 5.4.1 สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีหลักฐานรับรองว่าจะสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือ
 - 5.4.2 สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีเกียรตินิยมหรือเทียบเท่า หรือมีหลักฐานรับรองว่าจะสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองในสาขาวิชาเดียวกัน หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมนับถึงภาคการศึกษาครั้งสุดท้ายไม่ต่ำกว่า 3.25 หรือเทียบเท่าและมีคุณสมบัติอื่นตามที่สภาวิชาการกำหนด หรือ
 - 5.4.3 สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีและมีประสบการณ์การวิจัย โดยมีผลงานวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น หรือผลิตผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร
 - 5.4.4 มีคุณสมบัติเฉพาะตามที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรกำหนด
 - 5.4.5 ไม่มีโรคติดต่อหรือโรคร้ายแรง ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา โดยมีหนังสือรับรองจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
 - 5.4.6 มีความประพฤติดี

ข้อ 6. การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

- 6.1 ผู้ที่มมหาวิทาลัยรับเข้าศึกษา จะมีสภาพนักศึกษาเมื่อมหาวิทาลัยได้ขึ้นทะเบียนผู้นั้นเป็นนักศึกษา แล้ว
- 6.2 การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาให้เป็นไปตามวิธีการที่มหาวิทาลัยกำหนด

ข้อ 7. การพิจารณารับเข้าศึกษา

- 7.1 สภาวิชาการเป็นผู้กำหนดจำนวนนักศึกษาที่จะรับในแต่ละหลักสูตรที่เปิดรับสมัคร
- 7.2 การรับเข้าศึกษา
 - 7.2.1 การพิจารณารับเข้าศึกษาอาจกระทำโดยการสอบคัดเลือก การคัดเลือก การทดสอบความรู้ หรือโดยวิธีอื่นที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรเห็นชอบ
 - 7.2.2 ในกรณีที่ผลการพิจารณาแสดงว่าผู้สมัครเข้าศึกษาชั้นปริญญาเอกมีความพร้อมทางวิชาการยังไม่เพียงพอสำหรับการศึกษาชั้นปริญญาเอก คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรอาจพิจารณาปรับผู้นั้นเข้าศึกษาชั้นปริญญาโทในหลักสูตรที่ผู้นั้นสมัครเข้าศึกษาก็ได้
 - 7.2.3 การรับเข้าศึกษาจะมีผลสมบูรณ์เมื่อผู้สมัครเข้าศึกษาได้ส่งหลักฐานการดำเนินการศึกษาดำเนินการระบุไว้ในคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษาครบถ้วนภายในเวลาที่มหาวิทาลัยกำหนด

7.3 คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร อาจพิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติตามข้อ 5 เข้าทดลองศึกษา โดยมีเงื่อนไข คือ ผู้ทดลองศึกษาในหลักสูตรที่ศึกษาเฉพาะงานรายวิชา และหลักสูตรที่ศึกษางานรายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ ในภาคการศึกษาแรกที่ศึกษาเฉพาะงานรายวิชาอย่างเดียวยังต้องสอบให้ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00

ข้อ 8. สถานภาพนักศึกษา

- 8.1 ผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาเพื่อขอรับปริญญาจะมีสถานภาพนักศึกษาสถานภาพใดสถานภาพหนึ่งดังต่อไปนี้
- 8.1.1 นักศึกษาสามัญ หมายถึง ผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ
 - 8.1.2 นักศึกษาทดลองศึกษา หมายถึง ผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาโดยมีเงื่อนไขให้ทดลองศึกษาในภาคการศึกษาแรกเข้า โดยจะต้องมีผลการเรียนตามที่กำหนด
- 8.2 นักศึกษาทดลองศึกษาจะได้รับการพิจารณาให้เปลี่ยนสถานภาพเป็นนักศึกษาสามัญเมื่อมีผลการเรียนเข้าเกณฑ์ดังต่อไปนี้
- 8.2.1 สอบได้รายวิชาชั้นปริญญาตรีทุกรายวิชาที่กำหนดให้เรียนเป็นรายวิชาพื้นฐานตามเงื่อนไขการรับเข้าศึกษา โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00
 - 8.2.2 สอบได้รายวิชาชั้นบัณฑิตศึกษาทุกรายวิชาที่กำหนด ให้เรียนตามเงื่อนไขการรับเข้าศึกษาโดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00

ข้อ 9. ผู้ร่วมเรียน

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรอาจพิจารณารับบุคคลอื่นนอกเหนือจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ร่วมเรียนในบางรายวิชาก็ได้

ข้อ 10. นักศึกษาเรียนข้ามมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน

- 10.1 คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรอาจพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยลงทะเบียนเรียนรายวิชาของสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อนำหน่วยวิชาและผลการศึกษามาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
- 10.2 คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรอาจพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาชั้นบัณฑิตศึกษาของสถาบันการศึกษาอื่นลงทะเบียนเรียนรายวิชาของมหาวิทยาลัย เพื่อนำหน่วยวิชาและผลการศึกษาไปเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรของสถาบันการศึกษาดังกล่าว

หมวด 3

คณาจารย์ และกรรมการควบคุมการศึกษา

ข้อ 11 คณาจารย์บัณฑิต

- 11.1 อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรของมหาวิทยาลัย ผู้ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งคณาจารย์ประจำตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- 11.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรหนึ่งหลักสูตรใด ซึ่งมหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้อาจารย์ประจำผู้นั้น เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหรือวิชาการศึกษา 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว และในกรณีที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้อาจารย์ประจำผู้ใดเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก หลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งแล้ว มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้อาจารย์ประจำผู้นั้นเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับปริญญาเอกหรือปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันได้ซ้ำ 1 หลักสูตร
- 11.3 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีหน้าที่ในการบริหารหลักสูตร และการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การติดตามประเมินผลหลักสูตร และหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง
- 11.4 จำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ ในแต่ละหลักสูตรที่เปิดสอนต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน และต้องมีคุณสมบัติดังนี้
 - 11.4.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
จำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ให้เป็นไปตามข้อ 11.4.2.2-11.4.2.3
 - 11.4.2 หลักสูตรปริญญาโท
 - 11.4.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิวิญญูเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน
 - 11.4.2.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย 3 คน
 - 11.4.2.3 อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา
 - 11.4.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
จำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ให้เป็นไปตามข้อ 11.4.2.2-11.4.2.3

11.4.4 หลักสูตรปริญญาเอก

- 11.4.4.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีส่วนร่วมหนึ่งของกรณีศึกษาเพื่อรับปริญญา
- 11.4.4.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ใน สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย 3 คน
- 11.4.4.3 อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภาคนอกมหาวิทยาลัย มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

ข้อ 12. อาจารย์ที่ปรึกษา

- 12.1 อาจารย์ที่ปรึกษามี 4 ประเภท คือ อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ
 - 12.1.1 อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป คือ อาจารย์ประจำที่มีหน้าที่ดูแลและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับการจัดแผนการเรียนและเรื่องอื่นๆ
 - 12.1.2 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก คือ อาจารย์ประจำที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา นักศึกษาอาจเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร
 - 12.1.3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คือ อาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ที่มีหน้าที่ร่วมให้คำปรึกษาและควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
 - 12.1.4 อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ คือ อาจารย์ประจำที่มีหน้าที่แนะนำดูแล ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผน ก ในการทำสารนิพนธ์การศึกษาค้นคว้าอิสระหรือการทำโครงการงาน
- 12.2 ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ
 - 12.2.1 อาจารย์ประจำ 1 คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกได้ไม่เกิน 5 คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า 5 คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร แต่ต้องไม่เกิน 10 คน
 - 12.2.2 อาจารย์ประจำ 1 คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกิน 15 คน หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน ทั้งนี้ให้นับรวมนักศึกษาที่ส่งไม่ทันรับการศึกษาในภาคเดียวกัน
 - 12.2.3 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

- ข้อ 13. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ
- 13.1 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระต้องเป็นอาจารย์ประจำ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วมต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย
 - 13.2 ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดี เร่งตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน
 - 13.3 ต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

ข้อ 14. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักเป็นประธานและมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอีกหนึ่งหรือสองคนเป็นกรรมการ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาแต่ละคน

ข้อ 15. คณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรแต่งตั้งให้ทำหน้าที่สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ มีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ประกอบด้วยคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้สอนหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย โดยมีอาจารย์ประจำเป็นประธาน ผลการตัดสินให้ผ่านจะต้องได้รับความเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการที่ร่วมพิจารณา

หนึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็นกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้ แต่ต้องไม่เป็นประธานกรรมการ และต้องเข้าสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ด้วยทุกครั้ง

ข้อ 16. คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรแต่งตั้งให้ทำหน้าที่สอบวิทยานิพนธ์โดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย

หนึ่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ แต่ต้องไม่เป็นประธานกรรมการ และต้องเข้าสอบวิทยานิพนธ์ด้วยทุกครั้ง

16.1 หลักสูตรปริญญาโท คณะกรรมการชุดนี้มีจำนวนไม่เกิน 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิจากนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 1 คน

16.2 หลักสูตรปริญญาเอก คณะกรรมการชุดนี้มีจำนวนไม่เกิน 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำ และผู้ทรงคุณวุฒิจากนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 2 คน

ข้อ 17. คุณสมบัติของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

17.1 ต้องเป็นอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย

17.2 ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

17.3 ต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

ข้อ 18. คณะกรรมการสอบประมวลความรู้

คณะกรรมการสอบประมวลความรู้ คือ ผู้ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรแต่งตั้ง โดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย ให้ทำหน้าที่สอบประมวลความรู้ ประกอบด้วยประธานและกรรมการรวมกันไม่น้อยกว่า 3 คน โดยพิจารณาแต่งตั้งจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป อาจารย์ประจำ อาจารย์ผู้สอน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ในการดำเนินการสอบ และตัดสินต้องมีกรรมการร่วมพิจารณาเต็มคณะ ผลการตัดสินให้ผ่านจะต้องได้รับความเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ

ข้อ 19. คณะกรรมการสอบวิทยุคุณสมบัติ

คณะกรรมการสอบวิทยุคุณสมบัติ คือ ผู้ที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรแต่งตั้งโดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย ให้ทำหน้าที่สอบวิทยุคุณสมบัตินักศึกษา เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอทำวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยประธานและกรรมการรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 3 คน โดยพิจารณาแต่งตั้งจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป อาจารย์ประจำ และอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการวัดและตัดสิน ต้องมีกรรมการร่วมพิจารณาเต็มคณะ ผลการตัดสินให้ผ่านจะต้องได้รับความเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ

หมวด 4
ระบบการศึกษา

ข้อ 20. ระบบการศึกษา

- 20.1 ระบบการศึกษาเป็นระบบไตรภาค ปีการศึกษาหนึ่งมี 3 ภาคการศึกษา โดยมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์ต่อภาคการศึกษา
- 20.2 หน่วยวิชา หมายถึง หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 3 หน่วยกิตระบบทวีภาค หรือ 5 ECTS (European Credit Transfer System) การกำหนดหน่วยวิชาแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกัน ดังนี้
 - 20.2.1 รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยวิชา
 - 20.2.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า 2 เท่าของรายวิชาภาคทฤษฎีต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยวิชา
 - 20.2.3 การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 3 เท่าของรายวิชาภาคทฤษฎีต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยวิชา
 - 20.2.4 การทำโครงงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงงานหรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า 3 เท่าของรายวิชาภาคทฤษฎีต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยวิชา
 - 20.2.5 การค้นคว้าอิสระหรือวิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้า ไม่น้อยกว่า 3 เท่าของรายวิชาภาคทฤษฎีต่อภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยวิชา

ข้อ 21. หลักสูตร

21.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะต่อจากปริญญาตรี เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น จำนวนหน่วยวิชาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 3 หน่วยวิชา

21.2 หลักสูตรปริญญาโท เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและการวิจัยในสาขาวิชาต่างๆ ในระดับที่สูงกว่าขั้นปริญญาตรีแต่ต่ำกว่าขั้นปริญญาเอก และมุ่งผลิตนักวิชาการและนักวิชาชีพ ที่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาเฉพาะ จำนวนหน่วยวิชาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 12 หน่วยวิชา มีแผนการศึกษาให้เลือก 2 แผน ดังต่อไปนี้

21.2.1 แผน ก เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ มี 2 ลักษณะ คือ

แบบ ก 1 ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยวิชา ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยวิชา แต่ต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แบบ ก 2 ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยวิชา และศึกษาจรรยาวิชาไม่น้อยกว่า 4 หน่วยวิชา โดยมีจำนวนหน่วยวิชารวมทั้งหมดไม่น้อยกว่า 12 หน่วยวิชา

21.2.2 แผน ข เน้นการศึกษางานรายวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการศึกษาค้นคว้าอิสระหรือการทำโครงการที่เทียบได้เท่ากับ 1 ถึง 2 หน่วยวิชา โดยมีจำนวนหน่วยวิชารวมทั้งหมดไม่น้อยกว่า 12 หน่วยวิชา

21.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการ และนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะต่อจากปริญญาโท เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น จำนวนหน่วยวิชาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 8 หน่วยวิชา

21.4 หลักสูตรปริญญาเอก เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ และการวิจัยในสาขาวิชาต่างๆ ในระดับที่สูงกว่าขั้นปริญญาโท และมุ่งผลิตนักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาเฉพาะ โดยคงเพาะอย่างยิ่งความสามารถในการวิจัยอย่างอิสระ เชื้อนุกเมิกแสวงหาความรู้ใหม่และเพียรสร้างสรรค์จรร โลกความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างคองเนื่อง จำนวนหน่วยวิชาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 24 หน่วยวิชา สำหรับผู้ที่ศึกษาต่อจากขั้นปริญญาตรี และไม่น้อยกว่า 16 หน่วยวิชา สำหรับผู้ที่ศึกษาต่อจากขั้นปริญญาโท แบ่งการศึกษาเป็น 2 แบบ คือ

21.4.1 แบบ 1 เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม หรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยวิชาแต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดดังนี้

แบบ 1.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 16 หน่วยวิชา

แบบ 1.2 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 24 หน่วยวิชา

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตาม แบบ 1.1 และ แบบ 1.2 ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน

- 21.4.2 แบบ 2 เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติมดังนี้
- แบบ 2.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยวิชา และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 4 หน่วยวิชา
- แบบ 2.2 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี ต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 16 หน่วยวิชา และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 8 หน่วยวิชา
- ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตาม แบบ 2.1 และ แบบ 2.2 ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน

ข้อ 22. ระยะเวลาการศึกษา

- 22.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีระยะเวลาศึกษา 1 ปีการศึกษา แต่ไม่เกิน 3 ปีการศึกษา ผู้ที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาเมื่อครบระยะเวลาดังกล่าวจะพ้นสภาพนักศึกษา
- 22.2 หลักสูตรปริญญาโท ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่เกิน 5 ปีการศึกษา ผู้ที่ยังไม่สำเร็จการศึกษามือครบระยะเวลาดังกล่าวจะพ้นสภาพนักศึกษา
- 22.3 หลักสูตรปริญญาเอก ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่เกิน 6 ปีการศึกษา สำหรับผู้ที่ศึกษาค้นคว้าขั้นปริญญาโท และไม่เกิน 8 ปีการศึกษา สำหรับผู้ที่ศึกษาค้นคว้าขั้นปริญญาตรี ผู้ที่ยังไม่สำเร็จการศึกษามือครบกำหนดเวลาดังกล่าวจะพ้นสภาพนักศึกษา

ข้อ 23. ภาษาที่ใช้ในการศึกษา

- 23.1 ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาอาจเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ
- 23.2 ภาษาที่ใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์อาจเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องแสดงความชำนาญที่ชัดเจนว่าจะเขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาใดในคราวเดียวกันกับการขออนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์

ข้อ 24. การเทียบวิชาเรียนและโอนหน่วยวิชา

- 24.1 การเทียบวิชาเรียนและโอนหน่วยวิชาของการศึกษาในระบบ
- 24.1.1 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์ขอเทียบวิชาเรียนและโอนหน่วยวิชา
- 24.1.1.1 ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป
- 24.1.1.2 ต้องเป็นหรือเคยเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าในหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรอง

- 24.1.2 หลักเกณฑ์การเทียบวิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและไฮสคูล
- 24.1.2.1 เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าที่กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรอง
 - 24.1.2.2 การเทียบ ไฮสคูลรายวิชาวิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 - 24.1.2.3 เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุม ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่เทียบ
 - 24.1.2.4 เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าระดับคะแนนตัวอักษร B หรือระดับคะแนน 3.00 หรือเทียบเท่า หรือระดับคะแนนตัวอักษร S
 - 24.1.2.5 นักศึกษาจะเทียบรายวิชาเรียนและ ไฮสคูลรายวิชาได้ไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนหน่วยวิชารวมของหลักสูตรที่รับไฮสคูล ยกเว้นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หากเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันให้เทียบ ไฮสคูลรายวิชาได้ไม่เกินสองในห้าของหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา
 - 24.1.2.6 การเทียบ ไฮสคูลรายวิชา ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร
 - 24.1.2.7 เมื่อมีการเทียบไฮสคูลรายวิชา ให้ถือว่านักศึกษาสอบรายวิชาที่ขอเทียบไฮสคูลแล้ว โดยมีระดับคะแนนตัวอักษรเป็น S และให้นำหน่วยวิชาของรายวิชานั้น รวมกับหน่วยวิชาสอบได้ของหลักสูตรที่นักศึกษากำลังศึกษา และให้แสดงเครื่องหมายกำกับระดับคะแนนตัวอักษร S ของรายวิชาที่ได้รับการเทียบไฮสคูลไว้ด้วยในใบแสดงผลการศึกษา รายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่เทียบไฮสคูลจากต่างสถาบันจะไม่นำมาคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ยกเว้นในรายวิชาที่เทียบไฮสคูลภายในมหาวิทยาลัยให้ใช้ระดับคะแนนตัวอักษรเดิมและให้นำมาคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมด้วย
 - 24.1.2.8 นักศึกษาจะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาที่รับ ไฮสคูลอย่างน้อย 1 ปีการศึกษา และลงทะเบียนเรียนรายวิชาหรือวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรที่เข้าศึกษา ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยวิชา
 - 24.1.2.9 ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดหลักสูตรใหม่จะเทียบ ไฮสคูล นักศึกษาเข้าศึกษาได้ไม่เกินชั้นปีและภาคการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้รับนักศึกษาหรือตามหลักสูตรที่ได้รับ ความเห็นชอบแล้ว
- 24.2 การเทียบวิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและไฮสคูลของภาคการศึกษานอกระบบและ/หรือการศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่ การศึกษาในระบบ
- 24.2.1 ประเภทของผลงานและวิธีการประเมินให้ป็นไปตามที่หลักสูตรหรือสำนักวิชากำหนดให้ผู้ขอเทียบ ไฮสคูล นำผลงานเกี่ยวกับวิชาที่ขอเทียบ ไฮสคูลยื่นต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรเพื่อพิจารณาเป็นรายๆ หรือให้คณะกรรมการเทียบไฮสคูลรับรองโดยกำหนดให้มีการสอบข้อเขียนหรือสัมภาษณ์และเสนอผลการประเมินให้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรเพื่อพิจารณาอนุมัติ

- 24.2.2 เกณฑ์ผ่านการประเมินต้องเทียบให้ไม่ต่ำกว่าระดับคะแนนตัวอักษร B หรือระดับคะแนน 3.00 หรือเทียบเท่า
- 24.2.3 การเทียบโอนหน่วยวิชาผลการเรียนรู้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาวิชาการ
- 24.2.4 ให้นำจำนวนหน่วยวิชาของรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่เทียบโอนหน่วยวิชาได้ แต่จะไม่ให้ระดับคะแนนตัวอักษรตามลำดับชั้น และไม่มีการนำมาคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
- 24.2.5 นักศึกษาจะเทียบรายวิชาเรขาคณิตและ โอนหน่วยวิชาได้ไม่เกิน 1 ใน 3 ของจำนวนหน่วยวิชารวมของหลักสูตรที่รับโอน

ข้อ 25. การย้ายหลักสูตร

- 25.1 การย้ายหลักสูตรต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร ทั้งหลักสูตรที่ย้ายออกและหลักสูตรที่ย้ายเข้า
- 25.2 การขอย้ายหลักสูตร กระทำได้เมื่อนักศึกษาได้เข้าศึกษาในหลักสูตรเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา และได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00
- 25.3 เมื่อนักศึกษาย้ายหลักสูตร การเทียบโอนรายวิชาระหว่างหลักสูตรที่ย้ายออกกับหลักสูตรที่ย้ายเข้าให้เป็นไปตามข้อ 24.1

ข้อ 26. การเปลี่ยนระดับการศึกษา

- 26.1 การเปลี่ยนระดับการศึกษากระทำได้ต่อเมื่อไม่มีการเปลี่ยนหลักสูตร และจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร
- 26.2 การเปลี่ยนระดับการศึกษา อาจเป็นการเปลี่ยนไปสู่ระดับที่สูงขึ้น หรือต่ำกว่าเดิมก็ได้
- 26.3 กรณีที่อยู่ในข่ายที่จะเปลี่ยนระดับการศึกษาได้ ได้แก่
 - 26.3.1 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผนกที่มีคุณสมบัติตามข้อ 32.3.2 และสอบวัดคุณสมบัติที่จัดขึ้นสำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาเอกได้ อาจได้รับการพิจารณาให้เข้าศึกษาในชั้นปริญญาเอกในทันทีโดยไม่ต้องสอบ ให้ขยับหลักสูตรปริญญาโทก่อนก็ได้
 - 26.3.2 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผนก ที่สอบประมวลความรู้ไม่ผ่านอาจได้รับ การพิจารณา ให้เปลี่ยนระดับการศึกษาเป็นระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตแผนกก็ได้ในกรณีที่มิใช่หลักสูตรรองรับ
 - 26.3.3 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอกที่สอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่าน อาจได้รับการพิจารณาให้เปลี่ยนระดับการศึกษาเป็นระดับปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงแทนก็ได้ ในกรณีที่มิใช่หลักสูตรรองรับ
 - 26.3.4 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอกที่สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ แต่คุณภาพของวิทยานิพนธ์ไม่ถึงชั้นปริญญาเอก อาจได้รับการพิจารณาให้เปลี่ยนระดับการศึกษาเป็นระดับปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงแทนก็ได้ในกรณีที่มิใช่หลักสูตรรองรับ

ข้อ 27. การประเมินผลการศึกษา

27.1 รายวิชาที่มีการประเมินผลเป็นระดับชั้นให้มีระดับชั้น (Grade) ตามความหมายและค่าระดับชั้นดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนตัวอักษร	ความหมาย	ระดับคะแนน
A	ผลการประเมินชั้นดีเยี่ยม (Excellent)	4.0
B+	ผลการประเมินชั้นดีมาก (Very Good)	3.5
B	ผลการประเมินชั้นดี (Good)	3.0
C+	ผลการประเมินชั้นเกือบดี (Fairly Good)	2.5
C	ผลการประเมินพอใช้ (Fair)	2.0
D+	ผลการประเมินชั้นอ่อน (Poor)	1.5
D	ผลการประเมินชั้นอ่อนมาก (Very Poor)	1.0
F	ผลการประเมินชั้นตก (Fail)	0

ในกรณีที่ไม่สามารถประเมินผลเป็นระดับคะแนนตัวอักษรตามลำดับชั้นข้างต้นได้ ให้ใช้ระดับคะแนนตัวอักษรต่อไปนี้

ระดับคะแนนตัวอักษร	ความหมาย
I	การวัดผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete) ใช้ในกรณีที่นักศึกษาปฏิบัติงานไม่ครบภายในเวลาที่กำหนด หรือขาดสอบโดยมีเหตุผลวิสัย
N	รายวิชาวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาอิสระ หรือการทำโครงการที่ซึ่งมีความต่อเนื่อง แต่ไม่มีความก้าวหน้าหรือไม่เป็นที่พอใจ (No Progress) ในกรณีที่ได้สัญลักษณ์ N นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำในหน่วยวิชาที่ได้สัญลักษณ์ N
IP	การเรียนการสอนยังไม่สิ้นสุด (In Progress) ใช้สำหรับรายวิชาที่มีการสอน หรือการวิจัย หรือการทำวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาอิสระ หรือการทำโครงการที่มีความต่อเนื่องและมีความก้าวหน้าเกินที่น่าพอใจ

S	ผลการประเมินเป็นที่พอใจ (Satisfactory) ใช้สำหรับรายวิชาที่กำหนดให้มีการประเมินผลแบบไม่คิดค่าคะแนน หรือรายวิชาที่ลงทะเบียนเป็นผู้ร่วมเรียนหรือรายวิชาวิद्यานันท์ สาระนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้า หรือโครงการ
U	ผลการประเมินไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory) ใช้สำหรับรายวิชาที่กำหนดให้มีการประเมินผลแบบไม่คิดค่าคะแนน หรือรายวิชาที่ลงทะเบียนเป็นผู้ร่วมเรียน หรือรายวิชาวิद्यานันท์ สาระนิพนธ์ การศึกษาอิสระ หรือโครงการ
X	ยังไม่ได้รับผลการประเมิน (No report) ใช้สำหรับรายวิชาที่ศูนย์บริการการศึกษายังไม่ได้รับรายงานผลการประเมินการศึกษานักศึกษาในรายวิชานั้น ๆ ตามกำหนด
W	ได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชา (Withdrawal)

ในกรณีที่โอนหน่วยวิชาจากการศึกษานอกระบบและ/หรือการศึกษาคณะมัธยมศึกษา ให้ใช้ระดับคะแนนตัวอักษรต่อไปนี้

ระดับคะแนนตัวอักษร	ความหมาย
CS	ผ่านการประเมินจากการทดสอบมาตรฐาน (Credits from standardized tests)
CE	ผ่านการประเมินจากการทดสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน (Credits from exams)
CT	ผ่านการประเมินจากการศึกษาหรืออบรมที่จัดโดยหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา (Credits from training)
CP	ผ่านการประเมินจากการเสนอแฟ้มสะสมงาน (Credits from portfolios)

27.2 การให้ระดับคะแนนตัวอักษร

27.2.1 การให้ A B C D หรือ F จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

- (1) ในรายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบและ/หรือมีผลงานที่ประเมินได้เป็นลำดับขึ้นตามที่หลักสูตรกำหนด
- (2) เปลี่ยนจาก I X และส่งผลการศึกษากายใน 2 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไป
- (3) เปลี่ยนจาก IP และส่งผลการศึกษากายในภาคการศึกษาถัดไป

27.2.2 การให้ F นอกเหนือจากข้อ 27.2.1 แล้ว จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

- (1) เมื่อนักศึกษาทำผิดระเบียบการสอบหรือระเบียบการลงทะเบียนทางวินัยและได้รับกรคัดสินให้ได้ F
- (2) เปลี่ยนจาก I X หลังจาก 2 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษารัดไป
- (3) เปลี่ยนจาก IP หลังจาก 2 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไปหลังจากครมกำหนดการเปลี่ยน IP

- 27.2.3 การให้ I จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้
- (1) นักศึกษาปวก่อนสอบหรือระหว่างสอบเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบได้ และได้รับอนุมัติจากคณบดี
 - (2) นักศึกษาขาดสอบโดยเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณบดี
 - (3) นักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนประกอบการศึกษายังไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอนโดยความเห็นชอบของคณบดีเห็นว่าสมควรให้รอผลการศึกษา
- 27.2.4 การให้ IP จะกระทำได้เฉพาะบางรายวิชาที่สำนักวิชากำหนดเท่านั้น และให้ IP ต่อเนื่องได้ไม่เกิน 2 ภาคการศึกษา นับตั้งแต่การลาการศึกษาที่ลงทะเบียน
- 27.2.5 การให้ S จะกระทำได้เมื่อผลการประเมินเป็นที่พอใจในรายวิชาต่อไปนี้
- (1) รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่าให้ประเมินผลเป็นระดับคะแนนตัวอักษร โดยไม่เป็นลำดับขั้น
 - (2) รายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนตามข้อ 35.5
- 27.2.6 การให้ U จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้
- (1) รายวิชาที่กำหนดไว้ในข้อ 27.2.5 แต่ผลการประเมินในรายวิชานั้นๆ ยังไม่เป็นที่พอใจ
 - (2) เปลี่ยนจาก I X หลังจาก 2 สัปดาห์แรกของการศึกษาลงไป
 - (3) เปลี่ยนจาก IP หลังจาก 2 สัปดาห์แรกของการศึกษาลงไปหลังจากครูกำหนดการเปลี่ยน IP
- 27.2.7 การให้ W จะกระทำได้หลังจาก 4 สัปดาห์แรกของการศึกษา ในกรณีต่อไปนี้
- (1) ในรายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ออนตามข้อ 36.2.2
 - (2) นักศึกษาลาพักการศึกษา
 - (3) นักศึกษาถูกส่งพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น
 - (4) คณบดีอนุมัติให้เปลี่ยนจาก I ที่ได้รับตามข้อ 27.2.3 (1) หรือข้อ 27.2.3 (2) เนื่องจากการป่วยหรือเหตุสุดวิสัยนั้นถึงขั้นสิ้นสุด
 - (5) ในรายวิชาที่นักศึกษากระทำผิดเงื่อนไขการลงทะเบียนเรียน
- 27.2.8 การให้ X จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่ศูนย์บริการการศึกษา ยังไม่ได้รับรายงานผลการประเมินการศึกษาของรายวิชานั้นๆ ตามกำหนด
- 27.2.9 การให้ CS, CE, CT, CP จะกระทำได้ในรายวิชาที่นักศึกษาได้รับรางวัลยอดเยี่ยมหน่วยวิชา การศึกษาของการศึกษานอกระบบและ/หรือการศึกษาตามอัธยาศัย
- 27.3 รายวิชาวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาอิสระ หรือการทำโครงการ ผลการศึกษาให้ใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้
- 27.3.1 ให้สัญลักษณ์ IP ในกรณีการเรียนการสอนยังไม่สิ้นสุดในการทำวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาอิสระ หรือการทำโครงการ ที่มีความต่อเนื่องและมีความก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ
- 27.3.2 ให้สัญลักษณ์ N ในกรณีรายวิชาวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาอิสระ หรือการทำโครงการ ที่ยังมีความต่อเนื่อง แต่ไม่มีความก้าวหน้า
- 27.3.3 ให้สัญลักษณ์ S หรือ U ในกรณีที่มีการประเมินผลรายวิชาวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาอิสระ หรือการทำโครงการเรียบร้อยแล้วแล้วภายในภาคการศึกษานั้น ๆ

- ข้อ 28. การประเมินผลการศึกษาและการทำนอกระดับคะแนนเฉลี่ย
- 28.1 การประเมินผลการศึกษาให้กระทำเมื่อสิ้นสุดการศึกษา
- 28.2 การคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ย
- 28.2.1 ระดับคะแนนเฉลี่ยในภาค ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยวิชากับระดับคะแนนของแต่ละรายวิชาที่นักศึกษาได้รับหารด้วยจำนวนหน่วยวิชาเรียนในภาค
- 28.2.2 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาที่กำลังจัดคำนวณ โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยวิชา กับระดับคะแนนของแต่ละรายวิชาที่นักศึกษาได้รับหารด้วยจำนวนหน่วยวิชาสะสม
- 28.2.3 การคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยให้กีดกันขนิม 2 ตำแหน่ง โดยไม่ปัดเศษจากทศนิยม ตำแหน่งที่ 3
- 28.2.4 ในกรณีที่นักศึกษาได้รับระดับคะแนนตัวอักษร I ในรายวิชาที่มีการประเมินผลเป็นระดับ จะแทน ให้ผลการคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยไว้ก่อน.
- ข้อ 29. การทำวิทยานิพนธ์
- 29.1 การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์
- 29.1.1 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทจะเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้ เมื่อมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว
- 29.1.2 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอกจะเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้เมื่อสอบผ่านการสอบวัดคุณ.สมบัติ และมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว
- 29.2 การขอเปลี่ยนแปลงโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์
- ข้อ 30. การสอบภาษาต่างประเทศ
- 30.1 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกทุกคน ต้องได้รับการสอบภาษาต่างประเทศและมีผลการสอบอยู่ในระดับผ่าน ภายใน 4 ภาคการศึกษาแรก หรือลงทะเบียนเรียนรายวิชาตามที่สำนักวิชาศิลปศาสตร์เปิดสอน และมีผลการศึกษาในระดับผ่าน นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านอาจขอสอบใหม่ได้โดยไม่จำกัดจำนวนครั้งที่สอบ
- 30.2 ภาษาต่างประเทศที่นักศึกษาต้องสอบ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด ซึ่งจะตั้งไม่ใช่ภาษาที่นักศึกษาใช้สื่อสารเป็นประจำ
- 30.3 การสอบภาษาต่างประเทศเป็นการวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และอาจมีการวัดความสามารถด้านอื่น ๆ ด้วยก็ได้ มหาวิทยาลัยของกำหนดวิธีวัดความสามารถทางภาษาต่างประเทศของนักศึกษา โดยวิธีอื่นแทนการสอบก็ได้

- 30.4 ให้ถกแบบดีสำนักรวิชาศิลปศาสตรบัณฑิตให้มีการสอบภาษาต่างประเทศ ภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง เป็นอย่างน้อย
- 30.5 การรายงานผลการสอบภาษาต่างประเทศ หรือผลการวัดความสามารถทางภาษาต่างประเทศโดยวิธีอื่น ให้ใช้ระดับคะแนน S เมื่อสอบได้ หรือผลการวัดความสามารถเป็นที่พอใจ และระดับคะแนน U เมื่อสอบไม่ผ่าน หรือผลการวัดความสามารถไม่เป็นที่พอใจ
- 30.6 ในกรณีที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นักศึกษาต้องสอบ นักศึกษาจะขอยกเว้นการสอบโดยใช้คะแนนสอบ TOEFL หรือคะแนนสอบอื่นที่เทียบเท่าตามที่หลักสูตรกำหนดแทนก็ได้

ข้อ 31. การสอบประมวลความรู้

- 31.1 การสอบประมวลความรู้ เป็นการสอบเพื่อวัดความสามารถและศักยภาพในการนำหลักวิชาการ และประสบการณ์การเรียนไปประยุกต์ใช้
- 31.2 การสอบประมวลความรู้ อาจเป็นแบบข้อเขียน หรือปากเปล่า หรือทั้งสองแบบ
- 31.3 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผน ก ต้องสอบประมวลความรู้เมื่อศึกษา วิชาวิชาครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด และได้ผลการศึกษาคิดเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00
- 31.4 นักศึกษามีสิทธิสอบได้ไม่เกิน 2 ครั้ง
- 31.5 นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านเป็นครั้งที่สอง จะพ้นสภาพนักศึกษา เว้นแต่ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนระดับการศึกษาตาม ข้อ 26.3 2

ข้อ 32. การสอบวัดคุณสมบัตินักศึกษา

- 32.1 การสอบวัดคุณสมบัตินักศึกษา เป็นการสอบเพื่อประเมินความพร้อมความสามารถและศักยภาพของ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก และให้ถือว่านักศึกษาที่สอบผ่านแล้วเป็นนักศึกษาระดับปริญญาเอก และมีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์
- 32.2 การสอบวัดคุณสมบัตินักศึกษาอาจเป็นแบบข้อเขียนหรือปากเปล่าหรือทั้งสองแบบก็ได้
- 32.3 ผู้มีสิทธิ์ขอสอบวัดคุณสมบัตินักศึกษา ได้แก่
 - 32.3.1 ผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในชั้นปริญญาเอกตั้งแต่แรก หรือ
 - 32.3.2 ผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในชั้นปริญญาโทแบบ ก ก็ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่ใช้ระดับคะแนนตัวอักษรตามลำดับขั้นในการประเมินผลไปแล้ว ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยวิชา และได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมนับถึงภาคการศึกษาสุดท้ายที่ผ่านไปแล้ว ไม่น้อยกว่า 3.50 หรือมีผลงานวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาเป็นวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอกได้ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร
- 32.4 นักศึกษามีสิทธิสอบได้ไม่เกิน 2 ครั้ง
- 32.5 นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านเป็นครั้งที่สอง จะพ้นสภาพนักศึกษา เว้นแต่ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนระดับการศึกษาตาม ข้อ 26.3.3 นักศึกษาตามข้อ 32.3.2 ที่สอบไม่ผ่านเป็นครั้งที่สอง จะคงสภาพนักศึกษาระดับปริญญาโทต่อไป

- ข้อ 33. การสอบวิทยานิพนธ์
- 33.1 การสอบวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย การตรวจอ่านวิทยานิพนธ์และการสอบปากเปล่า
 - 33.2 ในการสอบวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ต้องดำเนินการแบบเต็มคณะ
 - 33.3 นักศึกษาจะต้องเสนอวิทยานิพนธ์ที่ได้รับความเห็นชอบขั้นสุดท้ายจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ต่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกคนก่อน วันสอบวิทยานิพนธ์อย่างน้อย 30 วัน
 - 33.4 ในกรณีที่นักศึกษาลงสอบไม่ผ่านในครั้งแรก คณะกรรมการมีสิทธิพิจารณาให้นักศึกษาสอบใหม่ได้อีกครั้งหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนด
 - 33.5 ให้ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์รายงานผลการสอบไปยังคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำหลักสูตรภายใน 2 สัปดาห์นับจากวันสอบ
 - 33.6 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์พิจารณาเห็นว่า คุณภาพของวิทยานิพนธ์ยังไม่ถึงเกณฑ์ ขึ้นปริญญาเอก อาจพิจารณาให้ปริญญาในระดับที่ต่ำกว่าได้
- ข้อ 34. การสำเร็จการศึกษาและการนับวันสำเร็จการศึกษา
- 34.1 คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา
 - 34.1.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
 - 34.1.1.1 สอบรายวิชาต่างๆ ผ่านครบถ้วนตามหลักสูตร
 - 34.1.1.2 มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาที่เรียนไม่ต่ำกว่า 3.00
 - 34.1.2 หลักสูตรปริญญาโท
 - 34.1.2.1 สอบรายวิชาต่างๆ ผ่านครบถ้วนตามหลักสูตร
 - 34.1.2.2 นักศึกษาแผน ก แบบ ก 2 และแผน ข มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาที่เรียนไม่ต่ำกว่า 3.00
 - 34.1.2.3 สอบภาษาต่างประเทศผ่าน ตามข้อ 30
 - 34.1.2.4 สอบวิทยานิพนธ์ผ่าน ในกรณีที่เรียนตามหลักสูตรที่มีการทำวิทยานิพนธ์ และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ต่อมหาวิทยาลัยแล้ว
 - 34.1.2.5 นักศึกษาแผน ก แบบ ก1 และแผน ก แบบ ก2 ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม
 - 34.1.2.6 นักศึกษาแผน ข สอบประมวลความรู้ผ่านตามที่หลักสูตรกำหนด
 - 34.1.3 หลักสูตรปริญญาเอก
 - 34.1.3.1 สอบรายวิชาต่างๆ ผ่านครบถ้วนตามหลักสูตร
 - 34.1.3.2 นักศึกษาแบบ 2 มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาที่เรียนไม่ต่ำกว่า 3.00
 - 34.1.3.3 สอบภาษาต่างประเทศผ่าน ตามข้อ 30

- 34.1.3.4 สอบวิทยานิพนธ์ผ่าน และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์คืนมหาวิทยาลัยแล้ว
- 34.1.3.5 ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการระดับนานาชาติหรืออย่างน้อยต้องผ่านการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

34.2 การนับวันสำเร็จการศึกษา

- 34.2.1 หลักสูตรปริญญาโท แผน ก ให้ถือว่าสอบประมวลความรู้ผ่านเป็นวันสำเร็จการศึกษา
- 34.2.2 หลักสูตรที่มีการทำวิทยานิพนธ์ หากสามารถส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ต่อศูนย์บริการการศึกษาได้ภายใน 3 สัปดาห์นับจากวันสอบวิทยานิพนธ์ผ่าน ให้ถือว่าสอบวิทยานิพนธ์เป็นวันสำเร็จการศึกษา หากส่งหลัง 3 สัปดาห์ ให้ถือว่าส่งวิทยานิพนธ์เป็นวันสำเร็จการศึกษา หรือเป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด 5

การลงทะเบียนเรียน

ข้อ 35. การลงทะเบียนเรียน

- 35.1 การลงทะเบียนเรียนรายวิชาต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป
- 35.2 การลงทะเบียนเรียนต้องเป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย
- 35.3 การลงทะเบียนเรียนเกิน 2 ประเภทคือ การลงทะเบียนเรียนเพื่อหน่วยวิชา และการลงทะเบียนเรียนเป็นคู่ร่วมเรียน
- 35.4 เกณฑ์จำนวนหน่วยวิชา ในการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา
 - 35.4.1 ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยวิชา และไม่เกิน 4 หน่วยวิชา
 - 35.4.2 ในกรณีที่นักศึกษาจะจบหลักสูตรและรายวิชาที่เหลือตามหลักสูตรมีจำนวนหน่วยวิชาต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 35.4.1 หรือในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาใดต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 35.4.1 ให้ลงทะเบียนเรียนต่ำกว่าจำนวนหน่วยวิชาเรียนที่กำหนดไว้ในข้อ 35.4.1 ได้
 - 35.4.3 ในกรณีที่นักศึกษามีเหตุอันควรต้องลงทะเบียนต่ำกว่า 2 หน่วยวิชา หรือเกิน 4 หน่วยวิชา ให้ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ
- 35.5 นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนรายวิชานอกเหนือจากที่กำหนดในหลักสูตร โดยไม่ขอรับการประเมินผลการศึกษาเป็นระดับคะแนนตัวอักษรตามลำดับชั้น ภายในกำหนดเวลาของการเพิ่มรายวิชาตามข้อ 36.1 ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องยื่นคำร้องต่อศูนย์บริการการศึกษา ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปและได้รับการอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้จำนวนหน่วยวิชาทั้งหมดให้เป็นไปตามข้อ 35.4.1
- 35.6 นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนวิทยานิพนธ์ได้ เมื่อมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว

ข้อ 36. การขอเพิ่ม และขอถอนรายวิชา

- 36.1 การขอเพิ่มรายวิชา จะกระทำใ้ภายใน 2 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา
- 36.2 การขอถอนรายวิชา จะกระทำใ้ใน 2 กรณี
 - 36.2.1 ถ้าวอนภายใน 4 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา รายวิชาที่ขอถอนจะไม่มีบันทึกลงในใบแสดงผลการศึกษา
 - 36.2.2 ถ้าวอนหลังจาก 4 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา จะบันทึกผลการศึกษารายวิชาที่ขอถอนนี้ลงในใบแสดงผลการศึกษา โดยใ้ระดับคะแนนตัวอักษร W
- 36.3 การขอถอนรายวิชาตามข้อ 36.2.2 ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป และยศจารย์ผู้สอนรายวิชานั้น และใ้ได้รับอนุมัติจากประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

ข้อ 37. การลงทะเบียนเรียนซ้ำ

- 37.1 นักศึกษาที่ใ้รับระดับคะแนน D+ D F U หรือ W ในรายวิชาบังคับ ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะใ้รับระดับคะแนน A B- B C- C หรือ S
- 37.2 นักศึกษาที่ใ้รับระดับคะแนน D+ D F U หรือ W ในรายวิชาเลือก จะลงทะเบียนเรียนรายวิชาซ้ำอีกเพื่อให้ใ้รับระดับคะแนน A B- B C+ C หรือ S หรือเลือกลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทน โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป และโดยการอนุมัติของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตรใ้ได้
- 37.3 นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชาที่เคยลงทะเบียนเรียน และมีผลการเรียนตั้งแต่ B ขึ้นไป แล้วมิใ้ได้
- 37.4 การลงทะเบียนเรียนซ้ำเป็นการเรียนเพื่อใ้รับระดับคะแนนตัวอักษร ซึ่งใ้กรณีนี้ใ้ใ้รับระดับคะแนนตัวอักษรที่ใ้รับครั้งสุดท้ายสำหรับจำนวนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

หมวด 6 การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ 38. นักศึกษาจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาใ้กรณีดังต่อไปนี้

- 38.1 เสียชีวิต
- 38.2 เมื่อใ้ได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร ใ้ลาออกและเสนอต่ออธิการบดีเพื่ออนุมัติใ้ลาออก นักศึกษาที่พ้นสภาพนักศึกษาตามวรรคก่อนอาจขอคืนสภาพนักศึกษาใ้ภายใน 2 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไปที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา โดยใ้ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

- 38.3 เมื่อได้ศึกษารับทวนความที่หลักสูตรกำหนดและทำวีกรศึกษาตามข้อ 34 แล้ว
- 38.4 หากคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษาดำข้อ 5 อย่างใดอย่างหนึ่ง
- 38.5 เมื่อสิ้นสุด 2 ปีแรกที่แรกของการศึกษาแล้ว ยังไม่ลงทะเบียนเรียนหรือยังไม่ชำระค่าธรรมเนียมรักษาสุขภาพนักศึกษา นักศึกษาที่เห็นสภาพนักศึกษาตามวรรคก่อนอาจขอคืนสภาพนักศึกษาได้ภายใน 2 ปีแรกที่แรกของการศึกษาถัดไปที่เห็นสภาพการเป็นนักศึกษา โดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร
- 38.6 เมื่อเป็นนักศึกษาสามัญและมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00 ติดต่อกัน 3 ภาคการศึกษา
- 38.7 เมื่อเป็นนักศึกษาทดลองศึกษาตามข้อ 7.3 และในภาคการศึกษาแรกที่ศึกษาเฉพาะงานรายวิชาอย่างเดียวกันสอบได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00
- 38.8 เมื่อเป็นนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผน ข ที่สอบประมวลความรู้ไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 และไม่ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนระดับการศึกษาตามข้อ 26.3.2
- 38.9 เมื่อเป็นนักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอกที่สอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 และไม่ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนระดับการศึกษาตามข้อ 26.3.3
- 38.10 เมื่อครบระยะเวลาการศึกษา ตามข้อ 22
- 38.11 เมื่อกระทำความผิดทางวิชาการ หรือความคิดอื่น และมหาวิทยาลัยส่งลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

หมวด 7

การประกันคุณภาพของหลักสูตร

- ข้อ 39. ให้มีการประเมินเพื่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างน้อยทุก 5 ปี โดยทั้งนี้ขอให้ระบบการประกันคุณภาพของแต่ละหลักสูตรให้ชัดเจน

หมวด 8

บทเฉพาะกาล

- ข้อ 40. ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2543 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 สำหรับนักศึกษาซึ่งเข้าศึกษาภายใต้ข้อบังคับดังกล่าว

ประกาศ ณ วันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2549

(ศาสตราจารย์นายแพทย์จรัส สุวรรณเวลา)

นายกสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552

โดยเห็นเป็นการสมควรแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2549 ให้มีความเหมาะสม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. 2535 ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ในคราวประชุมครั้งที่ 2/2552 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2552 จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552”

ข้อ 2. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1:2552 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกข้อความในข้อ 30 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2549 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 30. การสอบภูมิต่างประเทศ

- 30.1 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกทุกคนต้องสอบภูมิต่างประเทศและมีผลการสอบอยู่ในระดับผ่าน หรือลงทะเบียนเรียนรายวิชาตามที่สำนักวิชาศิลปศาสตร์ เปิดสอน และมีผลการศึกษาระดับผ่านภายใน 6 ภาคการศึกษาแรก และ 9 ภาคการศึกษาแรก ตามลำดับ นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านอาจขอสอบหรือลงทะเบียนเรียนใหม่ได้ โดยไม่จำกัดจำนวนครั้ง ทั้งนี้ ต้องสอบผ่านหรือมีผลการศึกษาระดับผ่านภายใน 6 ภาคการศึกษาแรก และ 9 ภาคการศึกษาแรก ตามที่กำหนด
- 30.2 ภูมิต่างประเทศที่นักศึกษาต้องสอบ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด ซึ่งจะคงไม่ใช่ภูมิต่างประเทศที่นักศึกษาใช้สื่อสารเป็นประจำ
- 30.3 การสอบภูมิต่างประเทศเป็นการวัดความสามารถด้านการใช้ภาษาเพื่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยอย่างกำหนดวิธีวัดความสามารถทางภาษาต่างประเทศของนักศึกษา โดยวิธีอื่นแทนการสอบก็ได้

- 30.4 ให้สำนักวิชาศิลปศาสตร์ดำเนินการจัดให้มีการสอบภาษาต่างประเทศ
ภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง เป็นอย่างน้อย
- 30.5 การรายงานผลการสอบภาษาต่างประเทศ หรือผลการวัดความสามารถทาง
ภาษาต่างประเทศโดยวิธีอื่น ให้ใช้ระดับคะแนน S เมื่อสอบได้ หรือผลการวัด
ความสามารถเป็นที่พอใจ และระดับคะแนน B เมื่อสอบไม่ผ่าน หรือผลการวัด
ความสามารถไม่เป็นที่พอใจ
- 30.6 ในกรณีที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นักศึกษาต้องสอบ นักศึกษาจะถ
ยกว่าการสอบโดยใช้คะแนนสอบ TOEFL หรือคะแนนสอบอื่นที่เทียบเท่าตามที่
หลักสูตรกำหนดแทนก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2552

(ศาสตราจารย์ ดร.จิตร ศรีสอาน)
นายกสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ภาคผนวก ค.

ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาเอเชียศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559)

ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๙)
.....

เพื่อให้การปรับปรุงหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๙) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙(๑๑) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบกับมติเห็นชอบจากที่ประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๙) เพื่อทำหน้าที่ปรับปรุงหลักสูตรดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ชยานุวัชร	ที่ปรึกษา
๒. อาจารย์ ดร.เลิศชาย ศิริชัย	ประธานกรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิเชฐ สายพันธ์	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต	กรรมการ
๕. ดร.อุทัย ดุลยเกษม	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)
๖. อาจารย์ ดร.สุรินทร์ ไหมศรีกรด	กรรมการ
๗. อาจารย์ ดร.สิริพร สมบูรณ์บุรณะ	กรรมการ
๘. อาจารย์จิรวินน์ แสงทอง	กรรมการ
๙. คณะบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	กรรมการ (ผู้ใช้บัณฑิต)
๑๐. ผู้อำนวยการสถาบันสันติศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	กรรมการ (ผู้ใช้บัณฑิต)
๑๑. อาจารย์ ดร.จิตประพัฒน์ สายโสภာ	กรรมการและเลขานุการ
๑๒. นางนันทิ ภคเมธาวิ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. นางสาวสุกานดา คิตตะรักษ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลา ตันตโยทัย)
รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ภาคผนวก ง.

ประวัติและผลงานทางวิชาการอาจารย์ประจำหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเอเชียศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559)

ประวัติและผลงานของอาจารย์ (Curriculum Vitae)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพร สมบูรณ์บุรณะ

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	โทรศัพท์	075-672064
สำนักวิชาศิลปศาสตร์	โทรสาร	075-672001
222 ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช 80160	Email	ssiripor@wu.ac.th ssirip@yahoo.com

1. การศึกษา (เรียงลำดับจากปีล่าสุด)

วุฒิการศึกษา (สาขาวิชา)	สถาบันการศึกษา	ปี พ.ศ.
Ph.D. (Indo-Pacific Studies)	Jawaharlal Nehru University, India	2559
สม.ม. (มานุษยวิทยา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2536
ศศ.บ. (พัฒนาชุมชน)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2531

2. ประสบการณ์การทำงาน (เรียงลำดับจากปีล่าสุด)

ตำแหน่งงาน - องค์กรหรือหน่วยงาน	ปี พ.ศ.
หัวหน้าสาขาวิชาศึกษาทั่วไป สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	2557- ปัจจุบัน
อาจารย์ประจำ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	2547- ปัจจุบัน
หัวหน้านักวิจัย สถาบันภาษาและวัฒนธรรมศึกษาราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2544-2547
อาจารย์ประจำ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก	2536-2544

3. ความเชี่ยวชาญ

- 1) มานุษยวิทยาวัฒนธรรม
- 2) วัฒนธรรมชายขอบ
- 3) วัฒนธรรมข้ามพรมแดน
- 4) มานุษยวิทยาประยุกต์

4. ประสบการณ์การสอน

มี

ไม่มี

สถาบันการศึกษา - คณะ/ภาควิชา - สาขาวิชาที่สอน	ปี พ.ศ.
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์สอนวิชา วัฒนธรรมชายขอบ (Marginal Culture) ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวัฒนธรรมศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์	ปีการศึกษา 2547 – 2551
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สอนวิชา พื้นที่ทางวัฒนธรรม (Cultural Space) ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวัฒนธรรมศึกษา สำนักวิชาศิลปศาสตร์	ปีการศึกษา 2548 – 2551
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ งานสอน ระดับปริญญาตรี <ul style="list-style-type: none"> • วิชาคุณภาพชีวิต • วิชากระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ • วิชาสังคมและวัฒนธรรมไทย • วิชาดนตรีวิจักษ์ • วิชาภาพยนตร์นานาชาติ • วิชาศิลปปริทัศน์ • จีนศึกษา • ความสัมพันธ์ไทย-จีน • วัฒนธรรมจีน 2 • ชีวิตประจำวันกับหลักการอยู่ร่วมกันในสังคม • มนุษยภาพ ชีวิตกับการพัฒนาตนเอง • เพศวิถีร่วมสมัย • จิตตปัญญาศึกษา • การจัดการชีวิตอย่างชาญฉลาด • วัฒนธรรมสมัยนิยมกับการเมืองโลก 	2547-ปัจจุบัน
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ งานสอน ระดับบัณฑิตศึกษา -ประเด็นวิจัยสำหรับเอเชียศึกษา -สัมมนาวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์	ปีการศึกษา 2559 - ปัจจุบัน

5. ผลงานทางวิชาการย้อนหลัง 5 ปี (ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา)

5.1 บทความวิจัย/วิชาการที่เสนอในที่ประชุมวิชาการ

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2558). ระนองกับโรฮิงญา: การจัดการปัญหาในระดับท้องถิ่น ชาติ และนานาชาติ? .
หนังสือ โรฮิงจา ชะตากรรมของมนุษย์ที่ยังไร้คำตอบ: ที่มาและทางออกของปัญหา นครศรีธรรมราช:
สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์: 20-40.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2558). การบูรณาการกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับจิตตปัญญาศึกษา ใน
รายวิชามนุษยภาพ ชีวิต และการพัฒนาตนเอง. การประชุมวิชาการการเรียนรู้เชิงรุก “นวัตกรรมการศึกษา
เรียนรู้”. วันที่ 14 -15 พฤษภาคม 2558 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

Somboonboorana, S (2015) Burmese Migrant Workers and Identity Formation in Ranong
Province, Thailand. *International Journal of Multidisciplinary Education Research*. 4,
Issue 1(4): pp. 234-247.

Somboonboorana, S. (2015). Myanmar Migrant Workers and Karaoke: Politics of Place-
Making in Thailand. *International Journal of Humanities and Social Science Invention*
Vol 4 (1) January: pp 45-52.

Somboonboorana, S. (2015). Nat Worship and Burmese Migrants in Thailand. *IACS Inter-Asia
Cultural Studies Conference*. 7-9 August 2015, Airlangga University, Surabaya, Indonesia.

Somboonboorana, S. (2015) . Burmese Migrant Workers and Thai Language Proficiency: Their
Economic and Language Resistance on the Border. *SILK 2015 Symposium of
International Languages & Knowledge (SILK)*, 12-13 June 2015, School of Liberal Arts,
Walailak University.

Somboonboorana, S. (2014) . Formation of Friendship Relations between Burmese Migrants
and Thai People in Thai Buddhist Temples in Ranong City, Thailand. *ACAS 2014 The
Forth Asian Conference on Asian Studies*, 28 May – 1 June 2014, IAFOR, Osaka, Japan.

Somboonboorana, S. (2013) . Burmese Migrant Workers and Cultural Policy of Thai Language:
Proficiency and Resistance on the Border. *IACS Conference 2013 of The INTER-ASIA
SOCIETY*, 3-5 July 2013, National University of Singapore, Singapore.

Somboonboorana, S. (2012). Burmese Migrant Workers and Thai language Proficiency: Their
resistance on the border. *International Seminar Series: The Mother Tongue Curriculum
Framework: Manipur Experience in Its Experimentation*, 8-10 November 2012, The Mount
Everest College, Senapati, Manipur, India.

Somboonboorana S. (2012). Burmese Migrant Workers and its Religious Ritual in Thailand.
Critical Connections: Forum on Cultural Studies in Asia and Beyond, 16 March,

Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand.

Somboonboorana, S. (2011). Burmese Migrant Workers and Karaoke Singing Practice in Ranong Province, Thailand. *The 11th International Conference on Thai Studies: Vision of the Future*, 26-28 July 2011, Bangkok, Thailand.

5.2 บทความทางวิชาการ

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ และวิริยะ สว่างโชติ. (2558) . สัมภาษณ์ปาร์ธา ฌัตเตอร์จี. *เอกสารออนไลน์ ศูนย์โลก สัมพันธ์ไทย สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. 17 มิถุนายน 2558

http://www.thaiworld.org/th/include/print.php?text=1462&category_id=3&print=true

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2558). การบูรณาการกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับจิตตปัญญาศึกษาในรายวิชามนุษยภาพ ชีวิตและการพัฒนาตนเอง. *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*. 1 (2) .

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2557). การเรียนรู้ “วิชาศึกษาทั่วไป” ในสังคมทศวรรษที่ 21ควรเป็นอย่างไร? *จดหมายข่าว Active Learning มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์*.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2557) “ศึกษาทั่วไปสำคัญไฉน...ฉันจึงต้องเรียน” *จดหมายข่าว Active Learning มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์*.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2556) . PBL: โจทย์ปัญหาหรือสร้างปัญหาทางสังคมศาสตร์. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์*. 6 (6): 81-116.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2556) . โดดเดี่ยวแต่ไม่เดียวดาย: วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองท่ามกลางความสับสน. *จุลสาร PBL*: 3-4.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2556) . มองเพื่อนบ้านผ่าน “นัตกะต่อ” ในพิธีกรรมบูชา “นัต”. *เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ การศึกษาสู่อาเซียน มิติด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* จัดโดย สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 3-4 มีนาคม 2556.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2556) . เปิดประตูอินเดีย.. รู้จักดินแดนอีสาน (อินเดีย) . *เอกสารออนไลน์ ศูนย์โลก สัมพันธ์ไทย สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. 25 มีนาคม 2556.

http://www.thaiworld.org/th/include/answer_search.php?question_id=1253

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2555) . เมื่ออินเดียสบตาอาเซียน: นโยบายมองตะวันออกครั้งใหม่ของอินเดีย. *เอกสารออนไลน์ ศูนย์โลก สัมพันธ์ไทย สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. 31 สิงหาคม 2555

http://www.thaiworld.org/thn/thailand_monitor/answer.php?question_id=1170

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2555) . บทวิจารณ์หนังสือ Empire & Nation by Partha Chatterjee *เอเชียปริทัศน์*. 33 (2): 161-168.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2558) . สัมภาษณ์ปาร์ธา ฉัตเตอร์จี เอกสารออนไลน์ ศูนย์โลกสัมพันธ์ไทย สถาบัน
เอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 17 มิถุนายน 2558

http://www.thaiworld.org/th/include/print.php?text=1462&category_id=3&print=true

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2558) . บทปริทัศน์หนังสือ Being Indian: The truth about why the twenty-
first century will be India's. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. 8 (8) : 347-359.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2558) . บทวิจารณ์หนังสือ AIDS Sutra: Untold Stories from India โดย Negar
Akhavi. วารสารกระแสเอเชีย. 1 (2): 227-239.

5.3 หนังสือ/ตำรา/เอกสารการสอน

สิริพร สมบูรณ์บุรณะและวิริยะ สว่างโชติ. (2559) . วิธีวิทยาเอเชีย: การก้าวข้ามเงื่อนไขปัจจุบันของการผลิต
ความรู้ ของ กวน ซิง เฉิน (ปกรณ เลิศเสถียรชัย บก.) พัทลุง: สำนักพิมพ์นกเข้า.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2558) . มานุษยวิทยาประยุกต์. กรุงเทพฯ ฯ: วัฒนาศาลา, พิมพ์ครั้งที่ 2.

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ. (2549). เคลื่อนขยับกับเครือข่ายสุขภาวะคนใต้. นครศรีธรรมราช: เพลินสถานหมาก
ปาล์มเมืองนคร.

อื่น ๆ

วารสาร นวัตกรรมและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 2558- ปัจจุบัน ผู้ช่วยบรรณาธิการ

วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ฉบับที่ 6 ปีที่ 6 2556 บรรณาธิการ

วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ฉบับที่ 9 ปีที่ 9 2559 ถึงปัจจุบัน บรรณาธิการ

ฟอร์มประวัติและผลงานของอาจารย์ (Curriculum Vitae)

ดร.ทวีลักษณ์ พลราชม

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	โทรศัพท์	0-7567-2077
สำนักวิชาศิลปศาสตร์ อาคารวิชาการ 1	โทรสาร	0-7567-2001
222 ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช 80160	Email	taweeluck@gmail.com

1. การศึกษา

คุณวุฒิ	สาขาวิชา/สถาบันการศึกษา	ปี พ.ศ.
ปร.ต. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต)	เอเชียศึกษา/ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	2559
ศศ.ม. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)	สตรีศึกษา / มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2550
ร.บ. (รัฐศาสตรบัณฑิต)	การเมืองการปกครอง / มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2545

2. ประสบการณ์การทำงาน

ตำแหน่งงาน - องค์กรหรือหน่วยงาน	ปี พ.ศ.
อาจารย์ประจำ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	ปี 2553 – ปัจจุบัน
อาจารย์พิเศษ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสตรีศึกษา เพศสถานะ และเพศวิถี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ปี 2557 – ปัจจุบัน
อาจารย์พิเศษ หลักสูตรวิชา <i>อค.321 ปัญหาบทบาทหญิงชายในเอเชียตะวันออก เอเชียใต้</i> โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ปี 2551-2553

3. ความเชี่ยวชาญ

1. ญาณวิทยาสตรีนิยม
2. ทฤษฎีสตรีนิยม
3. อาณานิคมและขบวนการเคลื่อนไหวของผู้หญิงในประเทศโลกที่สาม
4. อัตลักษณ์และประวัติศาสตร์ผู้หญิง

4. ประสบการณ์การสอน

มี

ไม่มี

ชื่อสถาบันการศึกษา	คณะ/สำนักวิชา	สาขาวิชา	ชื่อรายวิชา	ปี พ.ศ.
มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	สำนักวิชาศิลป ศาสตร์	สังคมศาสตร์	<p>ปริญญาตรี</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศิลปวัฒนธรรมปริทัศน์ - สตรีศึกษา - เพศสภาพและความสัมพันธ์หญิงชายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ - สัมมนาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ - มนุษยภาพ สังคม และสุนทรียศาสตร์ - สิทธิมนุษยชนในวิถีชีวิตไทยกับโลกาภิวัตน์ - สังคมไทยกับวัฒนธรรมโลก - ชีวิตประจำวันกับหลักการอยู่ร่วมกันทางสังคม - มโนทัศน์ในการศึกษาสังคมและวัฒนธรรม - สิทธิ กฎหมาย และสังคม - สังคมโลกปัจจุบันและความเป็นพลเมืองโลก - ภาพยนตร์นานาชาติ - ผู้หญิงกับการเมือง - เพศวิถีร่วมสมัย - การเขียนโครงงานวิจัย - การเมืองของประชาชนและความเป็นพลเมือง <p>ปริญญาโท</p> <ul style="list-style-type: none"> - วัฒนธรรมสมัยนิยมในสังคมไทย - กรอบคิดเชิงทฤษฎีสำหรับอาณานิคมศึกษา - เพศสภาพกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ - เพศสถานะ อำนาจและความรู้ ปฏิบัติการวิจัย - ประวัติศาสตร์ของผู้หญิงและการวิเคราะห์ใน 	ปีการศึกษา 2553 – ปัจจุบัน

ชื่อสถาบันการศึกษา	คณะ/สำนักวิชา	สาขาวิชา	ชื่อรายวิชา	ปี พ.ศ.
			แนวสตรีนิยม - ทฤษฎีสตรีนิยม - สัมมนาหัวข้อวิทยานิพนธ์	

5. ผลงานทางวิชาการ

5.1 บทความวิจัย

ทวีลักษณ์ พลราชม.(2558). “ทำได้มากกว่าหน้าที่ในครัวเรือน”: ปัญญาชนหญิงมาเลย์-มินังกาบาว กับ อาณานิคมและการปฏิรูปอิสลาม.” *วารสารชุมชนทางอินโดจีน: เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ปริทัศน์ (ฉบับรุ่นพิเศษ)*. 4 (7): 223-242.

ทวีลักษณ์ พลราชม มนวิธน์ พรหมรัตน์ และอัมพร หมาดเต็น. (2558). การเป็นหญิงหมายถึงกับความรุนแรง เชิงวัฒนธรรมและโครงสร้างในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ *มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*. 3 (2): 95-120.

ทวีลักษณ์ พลราชม และวารชา การวินพฤติ. (2554). ณ ระหว่างพื้นที่: ประสบการณ์ || อัตลักษณ์ || มุสลิมมะฮาดานี บนเส้นทางการศึกษาสมัยใหม่. *วารสารรู้ไปยาด (ฉบับพิเศษ)*, 2 (3), 146-189.

Pollachom, Taweeluck. (2015). Comparing Pathways and Outcome for Patani Muslim Women of Different Education Systems Since 1959. *Islam Realities: Journal of Islamic & Social Studies*. 1 (2): 129-144.

Pollachom, Taweeluck. (2013). “IN BETWEEN SPACE : Experience and Identity of Pattani Muslim Women in the Modern Thai Education System, TAI CULTURE: *Interdisciplinary Tai Studies Series*. Vol 23: 135-145.

5.3 บทความนำเสนอในที่ประชุมวิชาการ

ทวีลักษณ์ พลราชม. (2559). อัตลักษณ์แบบผสมผสานกลายพันธุ์ของผู้หญิงมุสลิมปาตานี “สามรุ่น” ในระบบการศึกษาแผนใหม่ ระหว่าง พ.ศ. 2500-2525. *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติ เวทีวิจัยมนุษยศาสตร์ไทย ครั้งที่ 10 “ความคลุมเครือ ความเคลือบแคลง เส้นแบ่ง และพรมแดนในมนุษยศาสตร์”*. ณ โรงแรมราชมิ่งคลา สงขลา เมอร์เมต จ.สงขลา, วันที่ 19-20 กันยายน.

ทวีลักษณ์ พลราชม. (2557). “แม่ผู้ไม่มีการศึกษา” หรือ “แม่แบบสมัยใหม่”: การสร้างบทบาทและพื้นที่ทางสังคมของผู้หญิงมุสลิมปาตานีรุ่นแรกที่เกิดจากการศึกษาศาสนาจากสถาบันการศึกษาศาสนาชั้นสูงนัลัมปูลี รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย”. *ในการประชุมวิชาการระดับชาติ “วลัยลักษณ์วิจัย ครั้งที่ 6 ณ อาคารนวัตกรรม มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์*, วันที่ 3-4 กรกฎาคม.

ทวีลักษณ์ พลราชม. (2557). “Uneducated Mother” or “Modern Mother” : The Construction of Religious Education Women’s Role in Public Space in the Three Border Provinces of Thailand. *ในงาน*

ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ The 12th International Conference on Thai Studies (ICTS12) ณ มหาวิทยาลัยซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย, วันที่ 22-24 เมษายน.

ทวีลักษณ์ พลราชม. (2557). เส้นทางการศึกษาศาสนาของมุสลิมะห์ปาตานีรุ่นแรกในโลกมาเลย์: ประสบการณ์จากมุสลิมะห์ที่จบการศึกษาจากโรงเรียนมะฮัดซานียะห์(Mahaad Saniah). ในงานประชุม 40 ปีคณemannุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ณ โรงแรมลีการ์เด้น หาดใหญ่ วันที่ 23-24 ตุลาคม.

ทวีลักษณ์ พลราชม. (2557). ในระหว่างพื้นที่”: อัตลักษณ์ผู้หญิงมาเลย์-มุสลิมปาตานีสามรุ่นที่ผ่านการศึกษาแผนใหม่ ระหว่าง พ.ศ.2500-2525. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ เวทีวิจัยมนุษยศาสตร์ครั้งที่ 8 ณ โรงแรมอิมพีเรียล แม่ปิง เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่, วันที่ 27-29 พฤศจิกายน.

ทวีลักษณ์ พลราชม. (2013). Comparing Pathways and Outcome for Patani Muslim Women in Different Education Systems since 1959. THE 8TH ASIAN GRADUATE FORUM ON SOUTHEAST ASIAN STUDIES ณ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ สิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ 24-26 July.

ทวีลักษณ์ พลราชม. (2013). Transnational Islamic Education: The Identity Formation of Malay-Muslim Women in the Three Southern Border Provinces of Thailand in the 1970s. The 32nd German Oriental Conference of the German Society for Oriental ณ มหาวิทยาลัยมอนสเตอร์ ประเทศเยอรมันนี, วันที่ 23-27 กันยายน.

6. เกียรติคุณและรางวัล

เกียรติคุณ/รางวัลที่ได้รับ	ปี พ.ศ.
ทุนเก็บข้อมูลภาคสนาม ณ รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซียจาก Southeast Asian Regional Exchange Program (SEASREP) 2013	2557
ทุน Asian Graduate Student Fellowship 2013 เพื่อค้นคว้าวิจัย ณ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ จาก Asia Research Institute	2555

7. คณะกรรมการ

- คณะกรรมการโครงการศูนย์ศึกษาภาษา วัฒนธรรม และสังคมอาเซียน สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

8. ผู้ประเมินบทความทางวิชาการ

1. วารสารอินโดจีน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. วารสารสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. วารสารสังคมวิทยามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. วารสารธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

แบบฟอร์มประวัติและผลงานของอาจารย์ (Curriculum Vitae)

อาจารย์ ดร. สมรักษ์ ชัยสิงห์กานานนท์

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	โทรศัพท์ 075-672067,
สำนักวิชาศิลปศาสตร์	โทรสาร 075-672001 .
222 ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช 80160	Email somrak.ch@wu.ac.th

1. การศึกษา (เรียงลำดับจากปีล่าสุด)

คุณวุฒิ	สาขาวิชา/สถาบันการศึกษา	ปี พ.ศ.
Ph.D.	Southeast Asian Studies/ National University of Singapore, Singapore	2558
สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา มหาบัณฑิต	มานุษยวิทยา/ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.	2538
ศิลปศาสตรบัณฑิต	ประวัติศาสตร์/ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.	2532

2. ประสบการณ์การทำงาน (เรียงลำดับจากปีล่าสุด)

ตำแหน่งงาน - องค์กรหรือหน่วยงาน	ปี พ.ศ.
นักวิชาการ – ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	2544-2559
หัวหน้าส่วนข้อมูล – สำนักพิมพ์ธรรมนิติ	2541

3. ความเชี่ยวชาญ

- 1) .ชาติพันธุ์วิทยา, กลุ่มชาติพันธุ์ส่วนน้อย
- 2) Transnationality, แรงงานข้ามชาติ
- 3) มรดกวัฒนธรรม , มานุษยวิทยาวัฒนธรรม

4. ประสบการณ์การสอน

มี

ไม่มี

ชื่อ สถาบันการศึกษา	คณะ/สำนักวิชา/ภาควิชา	สาขาวิชา/หลักสูตร	ชื่อรายวิชา	ปี พ.ศ.
NUS	Faculty of Arts and Social Sciences	Southeast Asian Studies	SE1101 - Southeast Asia: A Changing Region	2552-2553

5. ผลงานทางวิชาการย้อนหลัง 5 ปี (ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา)

5.1 บทความวิจัย (เขียนรูปแบบบรรณานุกรมของมหาวิทยาลัยตามระบบ American Psychological Association APA 6th edition โดยเรียงจากปีล่าสุด)

สมรักษ์ ชัยสิงห์กานานนท์. (2559).ชาติพันธุ์ข้ามรัฐ วิชาการข้ามพรมแดน. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์*, 9(9), 15-48.

Somrak Chaisingkananont. (2557). Towards History of the Margins: from Barbarian to Zhuang Nationality. *Rian Thai: International Journal of Thai Studies*. 7/2014, 131-160.

Somrak Chaisingkananont. (2555). Notion of Ethnicity as Cultural Politics: State, Ethnology, and the Zhuang. *วารสารสังคมวิทยามานุษยวิทยา*. 31(2), 13-52.

5.2 บทความวิจัย/วิชาการที่เสนอในที่ประชุมวิชาการที่เป็น Proceeding (เขียนรูปแบบบรรณานุกรมของมหาวิทยาลัยตามระบบ American Psychological Association APA 6th edition โดยเรียงจากปีล่าสุด)

Chaisingkananont, S. (2016). Making Merit: Cultural Space of Myanmar Migrants Social Networks in Samut Sakhon Province of Thailand. Paper presented at *the 5th Youth Anthropology Forum, Institute of Global Ethnology and Anthropology, Minzu University of China*, Beijing, the PRC.

Chaisingkananont, S. (2016). Diversity of Buluotuo Folk Stories: Collective Memories and Place-making. Paper presented at *the first China-ASEAN Ethnic Cultural Forum*, Guangxi University for Nationalities, the PRC.

Chaisingkananont, S. (2016). “Buluotuo Culture”: The Zhuang Oral Traditions as Performance. Paper presented at *the Conference ‘Oral Traditions: Continuity and Transformations’ North East India and South East Asia*. Shillong, Mekhalaya, India.

Chaisingkananont, S. (2015). The Quest for Zhuang Identity: Transnational movement of the Tai-Sibling. Paper presented at *the 8th EuroSEAS Conference*, Vienna, Austria.

Chaisingkananont, S. (2013). Cultural Politics of Promoting Minority Identity in State-sponsored Cultural Tourism: A Case Study of the Buluotuo Cultural Festival, Guangxi, China. Paper presented at *the 12th East-West Center International Graduate Student Conference*, Honolulu, USA.

Chaisingkananont, S. (2013). Mae Nang: the Contestation for ritual space of Guanyin Worship at Mt. Ganzhuang. Paper presented at *the 13th International Conference on Folklore*, Nam Dinh city, Vietnam.

5.3 หนังสือ/ตำรา/เอกสารการสอน (เขียนรูปแบบบรรณานุกรมของมหาวิทยาลัยตามระบบ American Psychological Association APA 6th edition โดยเรียงจากปีล่าสุด)
นฤพนธ์ ต้วงวิเศษ พิเชฐ สายพันธ์ และสมรภัช ชัยสิงห์กานานนท์. (บ.ก.). (2558). *ชาติพันธุ์ได้อำนาจ : เสี่ยง
แห่งชาติพันธุ์ในโลกเสรีนิยมใหม่*. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.